

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!
Jen svorným Bůh pozměňuje.“

JOSEF KARDINAL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (708) 656-1050

Cena \$ 2.00

Address service requested Roč. (Vol.) XXV - Číslo (No 17 - 18) SATURDAY AUGUST 19 - SEPTEMBER 2, 2000 (Sobota 19. 8. - 2. 9. 2000)

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

K nebesům dnes zalet' písni, tam kde sídlí Matka tvá...

V ženě oděné sluncem, s měsícem pod nohama a s korunou z dvanácti hvězd kolem hlavy z knihy Zjevení svatého apoštola Jana už od pradávných dob vidí církev obraz Matky Boží, Panny Marie, která je nejkrásnější mezi ženami, a kterou Bůh zahrnoval nesrovnatelnými nebeskými dary více než kteréhokoli jiného tvora, a to už od okamžiku, kdy byla počata, až do onoho dne, kdy ji vzal na nebe a korunoval za královnu všech. (Pius XII.)

Katechismus katolické církve o Panně Marii, Matce Ježíšově a Matce Církve učí:

- Z Evina potomstva Bůh vyvolil Pannu Marii, aby byla matkou jeho Syna. Jako *plná milosti* je nejvznešenějším plodem vykoupení: od prvního okamžiku svého početí je zcela uchráněna poskvrny prvotného hříchu a během svého života se nedopustila žádného osobního hříchu.
- Maria je opravdu *Matka Boží*, protože je matkou vtěleného Božího Syna, který je sám Bohem.
- Maria *zůstala pannou*, když počala svého Syna, pannou, když ho porodila, pannou, když ho nosila v lůně, pannou, když ho živila mateřským mlékem, pannou navždy: celým svým bytím byla „služebnicí Pána“ (Lk 1,38).
- Panna Maria ze svobodné víry a poslušnosti spolupracovala na lidské spáse. Vyslovila své „fiat – staň se“ jménem celého lidského rodu: svou poslušností se stala novou Evou, matkou živých.
- Tím, že vyslovila „fiat“ při zvěstování a dala svůj souhlas k tajemství vtělení, Maria už spolupracuje na celém díle, které její Syn má vykonat. Je Matkou všude, kde on je Spasitelem a hlavou mystického Těla.
- Nejsvětější Panna Maria byla po skončení svého pozemského života *vzata s tělem i duší do nebeské slávy*, kde se již podílí na slávě vzkříšení svého Syna, předjímajíc vzkříšení všech údů jeho Těla.
- Věříme, že nejsvětější Matka Boží, nová Eva, *Matka církve*, i nadále v nebi koná svou mateřskou službu pro Kristovy údy.

Na nebi se objevilo veliké znamení: žena oděná sluncem, s měsícem pod nohama a s korunou z dvanácti hvězd kolem hlavy... a porodila syna, chlapce, toho, který má vládnout všem národům... a její dítě bylo uchváčeno do nebe k Bohu, k jeho trůnu. Žena pak měla místo připravené od Boha.
(srv. Zjevení 12, 1-6)

**Upozorňujeme čtenáře, že
dnes vychází dvojčíslo
Hlasu národa**

z důvodu redakčních prázdnin.

**Příští číslo Hlasu národa vyjde
v sobotu 16. září 2000**

Sloupek informací

Mírová jednání v Camp David nedosáhla svého cíle.

Africký novinář přiznává, že dnešní Afričané dosud nejsou dokonalí.

Ve Venezuele se konaly nové prezidentské volby.

V Peru při prezidentských volbách opět zvítězil Fujimori.

Jako každoročně bylo vzpomenu to vraždy polských důstojníků v ruské Katyni.

Mírová vyjednávání mezi Izraelem a Palestinci budou dále pokračovat na nižší úrovni. Barak však ztratil v Knesetu potřebnou politickou většinu a po letních prázdninách se v Izraeli budou konat nové volby.

Jeruzalém – Spolupracovníci izraelského ministerského předsedy Baraka tvrdí, že vyjednávání v Camp David neskončila plným úspěchem, protože vyjednávání mezi Izraelem a Palestinci na nižší úrovni pokračovala od 30. července.

Také se prý bude žádat od vlád jiných arabských zemí, zejména od egyptského prezidenta Hosni Mubarak, aby naléhaly na Palestince, aby byli Izraeli ústupnější ve věci statutu Východního Jeruzaléma. Izraelská strana Likud prý neměla pravdu, když tvrdila Izraelitům, že prý Izrael učinil Palestincům ústupky, zatím co Palestinci v ničem Izraeli nestoupili. Obě strany se aspoň dohodly o osudu 200 tisíc izraelských usadlíků v Gáze a v Předjordání. Pa-
pež Jan Pavel II. znovu vy-

slovil svůj návrh, aby posvátná místa v Jeruzalémě byla svěřena mezinárodní svrchovanosti; tentokrát to odmítl přijmout Izrael.

Dne 28. července prezident Clinton promluvil před izraelskou televizí v úmyslu pomoci ministerskému předsedovi Barakovi v řešení jeho domácích politických problémů, když tři politické strany opustily jeho koalici, protože při vrcholné schůzi v Camp David prý učinil Palestincům přílišné ústupky. Prezident Clinton vychovalil jeho rozumné úsilí o dosažení míru s Palestinci. Mimo jiné naznačil, že prý Spojené státy mají v úmyslu přemístit své velvyslanectví z Tel Avivu do Jeruzaléma, aby tento byl mezinárodně uznán za hlavní město Izraele. Také slíbil poskytnout Izraeli finanční výpomoc pro řešení problémů, vzniklých z odchodu izraelské armády z Předjordání. Tím se pokusil pomoci Barakovi vyřešit jeho domácí politické problémy.

Dne 31. července 120-členný izraelský parlament Kneset volil nového prezidenta Izraele, protože dosavadní 76-letý izraelský prezident Ezer Weizman se vzdal své prezidentské funkce. O tuto funkci spíše ceremoniální povahy se ucházeli dva kandidáti: význačný izraelský politik Shimon Peres, který byl dříve třikrát ministerským předsedou Izraele a pro své snahy o uzavření míru s Palestinci obdržel Nobelovu cenu míru, a 55-letý Moshe Katsav, který se před 49 roky přestěhoval do Izraele z muslimského Iránu a stal se pravicově zaměřeným politikem. Peres, spíše levicového zaměření, je příznivý pro ujednání míru mezi Izraelem a Palestinci, podobně jako Barak. Při volbách však obdržel většinu hlasů Katsav, ačkoliv o týden dříve při průzkumu mínění dvě třetiny Izraelitů daly Peresovi přednost pro obdržení prezidentské funkce. Členové Knesetu nyní zvolili Katsava, aby tak svůj nesouhlas s Barakem v jeho

úsilí částečně vyhovět Palestincům v řešení sporného problému Východního Jeruzaléma v Camp David. Nyní Barak řekl, že pouze chtěl dosáhnout toho, aby byl skončen konflikt mezi oběma stranami a Izrael a Palestinci mohli „spolu žít jako sousedé“. Katsav se stal členem Knesetu v roce 1977, kdy byl ministerským předsedou Izraele pravicový Menachem Begin. Nyní ve svém úsilí o obdržení prezidentské funkce sliboval, že „s Boží pomocí“ bude usilovat o smíření obou stran v Izraeli. Při prezidentské volbě ze 120 členů Knesetu Katsav obdržel 63 hlasů a Peres 57.

Potom po tříhodinové debatě v Knesetu o úsilí Baraka o obdržení míru s Palestinci na žádost Ariela Sharona z Likudu členové Knesetu hlasovali o důvěře ve vládu Baraka. Politici odpůrci Baraka však neobdrželi polovinu členských hlasů, potřebných, aby Barakova vláda byla donucena odstoupit.

Dne 2. srpna pak izraelský ministr zahraničí David Levy se vzdal své vládní funkce na protest proti ústupkům, které Barak chtěl učinit Palestincům při konferenci v Camp David. Izraelský parlament Kneset zároveň odhlasoval konání nových voleb. Protože nyní Kneset odešel na tříměsíční letní prázdniny, nové volby se budou konat po uplynutí šesti měsíců či později. V přechodné době bude mít Barak dostatek času pro ujednání sporu mezi Izraelem a Palestinci, avšak většina Palestinců vyslovuje pochybnost o možném uzavření míru s Izraelem. Proto prý opět může nastat doba, kdy Palestinci budou opět podnikat proti Izraelitům útoky. Naděje pro Baraka, že se mu podaří uzavřít s Palestinci mír, je tedy velmi malá. Také nyní až do voleb nebude moci získat v Knesetu potřebný počet poslanců, aby odhlasoval jeho nová rozhodnutí. Ze 120 členů Knesetu jich totiž nyní má na své straně

pouze 42; aby jich měl většinu, musel by jich mít aspoň 61.

V dnešní Africe dochází ke krutostem proti tamním obyvatelům, které neexistují nikde jinde v dnešním světě.

Nairobi, Keňa – Keňský žurnalista Ngala, katolík, který studoval na univerzitě dějiny a psychologii, a který je nyní spoluvydavatelem katolických novin „Mwanachi“ v Keni, právě veřejně oznámil, že v dnešní Africe dochází ke krutostem, způsobeným místním africkým obyvatelstvem, které dnes neexistují nikde jinde na světě. Vybidl Afričany, aby přestali tyto krutosti páchat. Vyjmenoval následující příklady krutostí, spáchaných Afričany proti místním obyvatelům. V Sierra Leone rebelové RUF (Revolutionary United Front, Spojená revoluční fronta), jejichž vůdcem je Foday Sanohkteri, se zmocňují pro sebe tam vytěžených diamantů, usmrcují normální obyčejné občany před očima jejich malých dětí, a malým dětem, jimž je pouze několik měsíců, jeden či dva roky, a také dospělým mužům a ženám, uřezávají ruce, nohy, prsty a uši. V Sierra Leone tak tisícům malých dětí i dospělých lidí chybějí údy, které jim byly užity. V Angola stále dochází k domácím bojům, při kterých různí politikové dávají klást podzemní miny, jejichž výbuchy jsou pak utrženy tělesné údy mnohým lidem, mladým i dospělým. V Súdánu severní muslimští Arabové, chtějící nuceně obrátit k islámu černošský křesťanský a animistický jih, vedou domácí válku proti jihu a unášejí tamní obyvatele, z kterých činí skutečné otroky, pracující v súdánských sběrných táborech nebo v cizině, kam jsou prodáváni. V Rwandě byla v nedávné minulosti spáchána opravdová tříměsíční genocida, když tamní černošští Hutové povraždili asi půl milionu členů černošské etnie Tutsiů. V severní Nigerii zase

HLAS NÁRODA (VOICE OF THE NATION) (USPS 291-62)

Čtrnáctideník, věnovaný zájmům našich krajanů všech generací na americkém kontinentu, všem lidem dobré vůle, kteří mají zájem číst Boží slovo v české řeči a zajímají se o dění v rodné zemi svých předků i v různých koutech světa, kde si naši lidé rovnají zlobou časů, vybudovali nové domovy.

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU VYDÁVÁ KAŽDOU DRUHOU SOBOTU:

„VELEHRAD“ ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED BI-WEEKLY BY:
CZECH - AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.

2340 So. 61st. Ave. CICERO, IL. 60804
Telefon: (708) 656-1056
(708) 656-1074
FAX: (708) 656-1090

EDITORS: Fr. Vojtěch VÍTOŠ a Fr. Dušan HLADÍK
s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2340 So. 61st. Ave. Cicero, IL. 60804
PERIODICAL POSTAGE PAID AT Chicago, IL.

Subscription prices: Roční předplatné:
BY MAIL: In US Per Year \$35
To CANADA Per Year US \$38
Overseas Per Year \$40

BY AIR MAIL: \$11 plus 1.35 each air stamps

Právní poradce a zástupce: George T. Drost, 11 South Dunton Ave.
Arlington Heights, IL. 60005-1475, Tel. (847) 577-2227

Redakce si vyhrazuje právo zaslání článků a dopisů zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

August 19 - September 2, 2000 - Vol. XXV. No 17 - 18

muslimové zabíjejí křesťany. Habeš a Eritrea, které nedávno spolu vedly dvouletou válku, užívaly svých skromných finančních zdrojů ke koupi zbraní a zároveň žádaly od západní Evropy a Ameriky, aby živily jejich hladovějící obyvatelstvo. V Somálsku a v jiných afrických zemích byly nebo jsou vedeny domácí války.

Keňský žurnalista Ngala pak říká, že Afričané chtějí kritizovat bývalé koloniální mocnosti, by tedy nejdříve měli zpytovat své vlastní svědomí a skončit krutosti, kterých se sami proti svým lidem dopouštějí.

Stav venezuelské ekonomiky se asi sotva zlepší.

Caracas, Venezuela – Při prezidentských volbách ve Venezuele, konaných 30. července, zvítězil malou většinou 59 procent voličských hlasů prezident Hugo Chavez ze socialistické strany; druhé místo, 37 procent hlasů, obdržel praviceový Francisco Arias Cardenas. Chavez má na své straně většinu venezuelské chudiny, tvořící 90 procent tamního obyvatelstva. Chavez byl až dosud 18 měsíců prezidentem po provedení politické revoluce armádou. Nyní při volbách opět zvítězil, protože sliboval provedení „sociální revoluce“ neboli provedení ekonomických reforem pro zlepšení životní úrovně venezuelské chudiny. Stav venezuelské ekonomiky je velmi bídný; v roce 1999 její hrubý národní důchod klesl o 7% a země ztratila 600 tisíc pracovních míst. Zločinnost v zemi stoupá. Bohaté a střední vrstvy přenášejí svůj vlastněný kapitál do ciziny, většinou do Spojených států, kam už přenesly 8 bilionů dolarů v obavě, aby ho doma neztratily. Protože se mu nepodařilo zlepšit ekonomický stav země, ačkoliv ceny ropy, hlavního zdroje vládních příjmů, stoupaly, mnozí Venezuelané vážají dávat mu při volbách své hlasy, takže v parlamentě může získat je malou nad-

poloviční většinu hlasů a nikoliv potřebné dvě třetiny, zákonem požadované k provádění slíbených reforem. Chavez dříve změnil ústavu; podle nové ústavy byla zvýšena jeho prezidentská moc a nový prezidentský termín byl zvýšen na dobu šesti let.

Když bylo nyní oznámeno jeho vítězství při volbách, davy Venezuelanů se vyhmuly do ulic, zpívaly, jásaly a tancovaly. Politici pozorovatelé se však domnívají, že se mu asi sotva podaří zlepšit stav venezuelské ekonomiky a zvýšit životní úroveň tamní chudiny. Proto jeho popularita bude dále klesat. Podle průzkumů mínění v posledním roce jeho popularity klesla o 30 procent. Jeho plná kontrola politické struktury ve Venezuele se tedy zdá být těžko možná. Chavezova koalice získala při volbách 60 procent parlamentních míst. Jeho političtí odpůrci se však domnívají, že při sčítání hlasů byly učiněny značné podvody. Proto kandidáti jeho politické opozice, guvernér William Davila a Francisco Arias Cardenas, oznámili, že nepřijímají ohlášené výsledky voleb. Chavez při tiskové konferenci 1. srpna slíbil snížení nezaměstnanosti ve Venezuele, silné zvýšení cizích investic a zlepšení obchodních vztahů se zeměmi Latinské Ameriky. Také slíbil, že větší část výdělku z prodeje zemního oleje bude věnována na zlepšení školství a turismu v zemi. V ekonomice prý Venezuela bude nyní následovat příkladů Brazílie, Jižní Koreje, Austrálie a jiných zemí.

Police musela rozhánět Peruánce, demonstrující proti zvolení Fujimoriho potřetí prezidentem. Toto zvolení považovali za protíústavní a za provedené podvodně.

Lima, Peru – Dne 28. května byl v Peru zvolen potřetí na pětiletý prezidentský termín Alberto Fujimori, japonského původu, jehož třetí zvolení mnozí

Peruánci považovali za protizákonné, ačkoliv Fujimori je považoval za legální, protože příslušná změna ústavy, dovolující pouze dva prezidentské termíny, byla provedena v době jeho prvního prezidentského termínu a tedy se na jeho první termín nevztahovala. Nyní 28. července Fujimori, v den svých 62. narozenin, zahájil v budově parlamentu svůj třetí prezidentský termín. Fujimori byl za své vlády autoritářské, ba i diktátorské tendence, což mu umožnilo rozdrtit tamní maoistické komunistické povstalce. Protože se mu však zároveň nepodařilo zlepšit stav upadající peruánské ekonomie a přivést její rozmach, mnozí Peruánci nesouhlasili s jeho znovuzvolením, které považovali za provedené podvodně. Proto nyní 28. července tisíce Peruánců zaplnily ulice hlavního města a protestovaly proti jeho znovuzvolení, zpívající: „Diktatura musí padnout.“ Také byly zapáleny některé vládní budovy, včetně prezidentské rezidence. Police rozháněla protestující Peruánce slzotvorným plynem. I v Kongresu při jeho inaugurační řeči mnozí kongresníci požadovali konání nových voleb. Fujimori však ve své řeči slíbil, že bude plně respektovat ústavu země. Konání mírového protestu požadoval kandidát politické opozice Alejandro Toledo, který bojkotoval květnové volby. Fujimoriho obvinil, že prý výsledky voleb změnil podvodně ve svůj prospěch. Sám požádal peruánský lid o konání pouze mírového protestu, avšak tento jeho požadavek nebyl plně respektován a lid se dopustil některých násilností. Na ulicích bylo zabito 6 lidí a asi 80 lidí bylo zraněno. K rozeznání protestujících Peruánců v Limě bylo posláno 40 tisíc policistů.

Rusko přiznalo, že Stalina tajná policie zavraždila tisíce polských důstojníků.

Katyň – Jako každoročně,

také letos 28. července v západoruské Katyni bylo u pomníku vzpomenu to zavraždění 4,421 polských důstojníků v dubnu a v květnu roku 1940 Stalinovou tajnou policií. Jejich mrtvá těla zde byla vhozena do hromadných hrobů. Celkem Stalina tajná policie zavraždila 15 tisíc polských důstojníků a komunistické autority zachovávaly o této vraždě plné mlčení. Později sovětská vláda obviňovala z těchto vražd nacisty. Nacisté objevili tyto hromadné hroby v roce 1943. Rusko konečně v roce 1990 přiznalo svou zodpovědnost za tento masakr a odevzdalo polské policii o tom příslušné dokumenty.

Nyní jako každoročně by-

lo zvláštní ceremonií vzpomenu to této genocidy. Dostavily se tam stovky potomků zavražděných Poláků. V tamních hromadných hrobech byly také objeveny mrtvoly 500 Rusů, zavražděných nacisty. Polský kardinál Josef Glemp a vrchní kaplan polské armády Leszek Gładz tam sloužili pamětní mši svatou. Také ruští orthodoxní kněží, muslimští klerikové a židovští rabíni se tam 28. července přišli pomodlit. Polský generální tajemník Andrzej Przewoznik tam řekl: „Ti, kteří zde leží, Rusové a Poláci, všichni jsou oběti totalitních režimů 20. století. Polsko na ně nikdy nezapomene.“

Sdružení československých exulantů v Chicagu

Vás srdečně zve na

VÝROČNÍ PIKNIK

V neděli 10. září 2000 v lesní rezervaci „NATIONAL GROVE“

Zahrada č.4 – 27th St. and Des Plaines Ave. North Riverside, IL

Po celé odpoledne bude vyhrávat populární hudba „Concertina Club“ národní i populární písně.

Již před polednem bude mít štáb kuchařek a kuchařů připraveny tradiční dobroty: Právě české jatennice, právě moravské klobásky, párky a debrecínky, pověstné bramboráky, dále domácí švestkové kláče a různé pečivo všeho druhu ke kávě. Také dobře chlazené domácí i importované pivo nebude chybět.

Těšíme se na Vaši návštěvu

Výbor Sdružení čs. exulantů v Chicagu

Prodám

na slunné Floridě v North Miami Beach

KRÁSNÝ RODINNÝ DŮM

se 4 bytovými jednotkami.

Jeden byt 2 pokojový + 2 koupelny, velká jídelna (19x15) a zahradní veranda.

Tři byty jednopokojové s jídelnou, kuchyní a koupelnou.

Velká oplocená ovocná zahrada.

Dobrá investice – nízká cena.

K moři pouze 10 minut.

Měsíční příjem \$ 2000.

Prodej kvůli stáří.

Na požádání zašlu foto.

Irene M. Sterbinsky, 330. NE 119 Terr. North Miami Beach, Florida 33161

DOBA "BĚHEM ROKU"

20. NEDELE »BĚHEM ROKU«

VSTUPNÍ MODLITBA — Bože, tys připravil všem, kdo tě milují, — dary větší, než můžeme pochopit. — Vlej nám do srdce vroucí lásku, — abychom tě milovali ve všem a nade všecko, — a tak dosáhli tvých zaslíbení, — která převyšují všechno, po čem člověk touží. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje na věky věků.

ČTENÍ Z KNIHY PŘÍSLOVÍ
(Př 9,1-6)

Moudrost si zbudovala palác, opřela jej o sedm sloupů. Pobíla dobytek, smísila víno, připravila i svůj stůl. Poslal své služby volat z vysokých míst města:

Kdo je nezkoušený, ať sem přijde, kdo je bez rozvahy toho chci učít. Pojďte, můj pokrm jezte, víno, mnou smíchané, pijte! Nechte dětinství, a budete žít, po cestě poznání chodíte!

ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA
PAVLA EFESANŮM
(Ef 5,15-20)

Dávejte tedy dobrý pozor, bratři, jak se máte chovat, ne jako nemoudří, nýbrž jako moudří; dobře využívejte tohoto času, protože žijeme ve zlých dobách. Nechovejte se tedy nerozumně, nýbrž mějte na mysli, jaká je vůle Páně.

Neopíjejte se vínem, vede to jen k výstřednostem, ale hleďte, ať jste plní Ducha. Když mezi sebou mluvíte, užívejte slov ze žalmů, chvalozpěvů a duchovních písní; hrajte a zpívejte Pánu z celého svého srdce. Děkujte stále Bohu Otci za všechno skrze našeho Pána Ježíše Krista.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA
PODLE JANA
(Jan 6, 51-58)

Ježíš řekl zástupům: »Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe; kdo jí z tohoto chleba, živ bude na věky. A chléb, který já dám, je mé tělo, dané za život světa.«

Židé se mezi sebou přeli a říkali: »Jak nám může ten člověk dát jíst své tělo?«

Ježíš jim řekl:

»Amen, amen, pravím vám, nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkráším v poslední den.

Nebot' mé tělo je pravý pokrm a má krev pravý nápoj. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm. Jako mne poslal živý Otec, a já mám život z Otce, tak i ten, kdo mě jí, bude mít život ze mně.

To je ten chléb, který sestoupil z nebe - ne jako jedli otcové, a zemřeli. Kdo jí tento chléb, živ bude na věky.

21. NEDELE »BĚHEM ROKU«

ČTENÍ Z KNIHY JOZUE
(Joz 24, 1-2a 15-17, 18b)

Jozue shromáždil všechny kmeny Izraele do Sichemu, a volal předáky Izraele, jeho náčelníky, soudce a dozorce. Když předstoupili před Boha, řekl Jozue všemu lidu: »Tak praví Hospodin, Bůh Izraele: 'Jestliže se vám nelíbí sloužit Hospodinu, vyvolte si dnes, komu chcete sloužit: Zda bohům, kterým sloužili vaši otcové za Řekou, či bohům Amoritů, v jejichž zemi přebýváte. Já však a má rodina budeme sloužit Hospodinu!«

Lid odpověděl: »Daleko ať je od nás myšlenka, že

K historii „třetí části fatimského tajemství“

Pokračování z minulého čísla

První dvě části »tajemství« napsala sestra Lucie ve své »třetí vzpomínce« 31. srpna 1941. Doplnila je pak ještě ve »čtvrté vzpomínce« z 8. prosince 1941. Tyto vzpomínky psala na příkaz biskupa z Leirie a Panny Marie:

Tajemství se skládá ze tří rozličných věcí, z nichž dvě nyní vyjevím.

První bylo tedy vidění pekla.

bychom opustili Hospodina a sloužili bohům cizím. Vždyť Hospodin je náš Bůh. On vyvedl nás a naše otce z egyptské země, z domu otroctví, a udělal před našimi očima tyto veliké divy a chránil nás po celé cestě, kterou jsme šli, a mezi všemi národy, skrze které jsme procházeli. — I my budeme sloužit Hospodinu, neboť je náš Bůh!«

ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA
PAVLA EFESANŮM
(Ef 5, 21-32)

Bratři! Podřizujte se jeden druhému z úcty ke Kristu. Žena ať je podřizena svému muži jako kdyby to byl sám Pán. Muž je totiž hlavou ženy, podobně jako Kristus je hlavou Církve, sám spasitel svého (tajemného) těla. Jako je církev podřizena Kristu, tak i žena má být svému muži podřizena ve všem.

Muži, každý z vás ať má svou ženu rád, jako si Kristus zamiloval církev a vydal sám sebe za ni, aby ji posvětil vodní očištnou koupelí a slovem. Tím si chtěl církev připravit zářící, bez poskvrny, vrásky nebo čehokoliv takového, ale aby byla svatá a bez vady.

Tak také muž má mít svou ženu rád jako vlastní tělo. Kdo má svou ženu rád, projevuje tím lásku sám sobě. Nikdo přece nemá v nenávisti vlastní tělo, ale naopak: dává mu jíst a přeje mu. Tak i Kristus jedná s církví, protože jsme údý jeho těla.

Proto opouští člověk otce i matku a přilne k své manželce, a z obou dvou se stane jen jedna bytost. Toto tajemství je veliké důležitosti; chci říci, že se uplatňuje na Kristu a církví. A proto každý z vás měl rád svou ženu jako sám sebe, a manželka zase svému muži projevuj úctu.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA
PODLE JANA
(Jan 6, 60-69)

Mnozí z Ježíšových učedníků řekli: »To je hrozná řeč! Kdo to může poslouchat?«

Ježíš poznal sám v sobě, že učedníci na to reptají, a řekl jim: »Nad tím se urážíte? Co až uvidíte Syna člověka vystupovat tam, kde byl dříve? Co dává život, je duch, tělo samo nic neznamena. Slova, která jsem k vám mluvil, jsou duch a jsou život. Ale někteří z vás nevěří.« Ježíš totiž od počátku věděl, kteří nevěří a kdo je ten, který ho zradí.

A řekl: »Proto jsem vám říkal, že nikdo ke mně nemůže přijít, není-li mu to dáno od Otce.«

Od té chvíle ho mnoho jeho učedníků opustilo a už s ním nechodili.

Tehdy řekl Ježíš Dvanácti: »I vy chcete odejít?« Šimon Petr mu odpověděl: »Pane, ke komu bychom šli? Ty máš slova věčného života. A my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi ten Svatý Boží.«

Madona nám ukázala velké moře ohně, které se zdálo být pod zemí. Démoni a duše, ponoření do ohně, jako by byli průhledné žhavé uhli černé nebo hnědé, s lidskou podobou, které se vznášelo v požáru neseno plameny, vycházejícími z nich samých spolu s oblaky kouře, padali ze všech stran podobně jako padají jiskry při velkých požárech bez tíže a rovnováhy mezi výkřiky a vzdechy bolesti a zoufalství, které vyvolávaly hrůzu a třesení

strachem. Démoni se vyznačovali podobou strašných a odporných živočichů, děsivých a neznámých, ale průzračných a černých. Toto vidění trvalo chvíli. A díky naší dobré nebeské Matce, která nás dříve předešla slibem, že nás dovede do nebe (při prvním zjevení), jinak bychom, myslím, umřeli děsem a hrůzou.

Pak jsme pozvedli oči k Madoně, která nám řekla s dobrotou a smutkem:

»Viděli jste peklo, kam padají duše ubohých hříšníků. Aby je zachránil, Bůh chce zavést ve světě úctu k Mému Neposkvrněnému Srdci. Jestliže lidé udělají to, co vám řeknu, mnoho duší se zachrání a dosáhnou míru. Válka brzy skončí, ale jestliže nepřestanou urážet Boha, během pontifikátu Pia XI. začne jiná, ještě horší. Až uvidíte noc ozářenou neznámým světlem, vězte, že je to velké Boží znamení, které vám dává, aby potrestal svět za jeho viny válkou, hladem a pronásledováním Církve a Svatého Otce. Aby se tomu zabránilo, žádám zaslíbení Ruska Mému Neposkvrněnému Srdci a smírná přijímání o prvních sobotách. Přijmou-li lidé moji žádost, Rusko se obrátí a budou mít mír; jestliže ne, rozšíří své bludy po světě a vyvolá války a pronásledování Církve. Dobří lidé budou trýznění a Svatý otec bude mnoho trpět, některé národy budou zničeny. Nakonec Mě Neposkvrněné Srdce zvítězí. Svatý otec mi zasvětil Rusko, které se obrátí, a světu bude dopřáno období míru.«

Třetí část »tajemství« byla napsána z příkazu biskupa v Leiria a nejsvětější Panny 3. ledna 1944. Existuje jeden jediný rukopis s tímto tajemstvím. Zapečetěnou obálku opatroval nejdříve biskup v Leiria. Z důvodu větší bezpečnosti byla obálka svěřena 4. dubna 1957 Archivu sekretariátu Svatého oficia. Biskup z Leiria o tom uvědomil sestru Lucii.

Papežové a „třetí fatimské tajemství“

Podle záznamů Archivu se souhlasem kardinála A. Ottavianiho odnesl P. P. Philippe 17. srpna 1959 obálku papeži Janu XXIII. Papež po váhání řekl: »Vyčkejme. Budu se modlit. Dám vám vědět, jak jsem se rozhodl.« Papež pak vrátil obálku do Archivu a neoznámil obsah tajemství.

Pavel VI. četl obsah tajemství 27. března 1965 a pak vrátil obálku do Archivu s rozhodnutím její obsah nezveřejňovat.

Jan Pavel II. požádal o obálku s třetím tajemstvím po atentátu z 13. května 1981. Jak je známo, Jan Pavel II. ihned pojal rozhodnutí zasvětit svět Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. Akt zasvěcení se uskutečnil již 7. června 1981 v bazilice Santa Maria Maggiore o slavnosti Soslání Ducha svatého, v den 1600. výročí Prvního vatikánského koncilu. Protože papež nemohl být fyzicky přítomen, jeho hlas byl přenášen rozhlasem.

Sestra Lucie nabídla vysvětlení třetího tajemství v listu, který poslala Janu Pavlu II. 12. května 1982. Píše:

Třetí tajemství se vztahuje ke slovům Naši Paní: »Jestliže ne, (Rusko) rozšíří své bludy po světě, vyvolá války a pronásledování Církve. Dobří budou trýznění, Svatý otec bude muset mnoho trpět, některé národy budou zničeny!« (13. července 1917)

Třetí část tajemství je symbolické zjevení, které se vztahuje k té části Poselství, která je podmíněná tím, zda přijmeme to, co Poselství požaduje: »Jestliže přijmou lidé mé požadavky, Rusko se obrátí a budou mít mír; jestliže ne, rozšíří své bludy po světě...«

Od chvíle, kdy jsme nesplnili podmínku této výzvy Poselství, ověřujeme si, že se naplnilo, Rusko vyrazilo do světa se svými bludy. A jestliže nekonstatujeme ještě úplné a konečné naplnění tohoto proroctví, uvidi-

me, že do něho vstoupíme postupně krok za krokem. Jestliže neustoupíme od cesty hříchu, nenávisť, pomsty, nespravedlnosti, porušování práv lidské osoby, nemravnosti a násilí atd.

A neříkejme, že je to Bůh, kdo nás takto trestá; naopak, jsou to lidé, kteří si sami připravují trest. Bůh nás důrazně upozorňuje a volá na dobrou cestu, respektuje naši svobodu, kterou

nám dal; proto odpovědnost spočívá na lidech.

V neděli 25. března 1984, o svátku Zvěstování Páně a současně Dni rodiny v rámci mimořádného Svatého roku vykoupení, Jan Pavel II. obnovil zasvěcení lidí a národů světa Neposkvrněnému Srdci Panny Marie na náměstí Sv. Petra v modlitbě, která vychází z textu použitého v roce 1981.

Podle Světa 30/2000
Pokračování přístě

DOBA "BĚHEM ROKU"

22. NEDĚLE BĚHEM ROKU

ČTENÍ Z PÁTÉ KNIHY MOJŽÍŠOVY (Dt 4, 1-2, 6-8)

Mojžíš řekl lidu toto: »Nyní Izraeli, poslouchej nařízení a ustanovení, která vás učím zachovávat, abyste žili a vešli obsadit zemi, kterou vám chce dát Hospodin, Bůh vašich otců. Nic nepřidáte k tomu, co vám přikazuji, a nic z toho neuberete, ale budete zachovávat přikazy Hospodina, svého Boha, které já vám přikazuji.

Zachovejte a plňte je, neboť tak budete moudří a rozumní v očích národů: uslyší o všech těchto nařízeních a řeknou: Skutečně moudrý a rozumný je tento velký národ! Neboť kde je tak velký národ, jemuž by byli bohové tak blízko, jako je Hospodin, náš Bůh, kdykoliv ho vyzýváme. A kde je tak velký národ, který by měl spravedlivá nařízení a ustanovení, jako je celé toto zákonodárství, které já vám dnes prohlašuji.

ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA JANA (Jan, 17-18, 21b-22, 27)

Bratři moji nejmilejší! Každý dobrý úděl, každý dokonalý dar přichází shůry, sestupuje od Otce světél, u něhož nedochází ke změnám ani k ztemnění, jaké je způsobeno otáčením. On svobodně rozhodl, že nám dá život skrze slovo pravdy, abychom byli jako prvotiny ze všeho, co stvořil.

Bud'te vnímaví pro slovo, které do vás bylo vloženo jako semeno a může zachránit vaši duši. To slovo však musíte uvádět ve skutek, a ne abyste je pouze poslouchali. To byste klamali sami sebe.

Nábožnost ryzí a bezvadná před Bohem naším otcem, je toto: ujmát se sirotků a vdov v jejich tísní a uchovat se neposkvrněným od světa.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MARKA (Mk 7.1-8, 14-15, 21-23)

K Ježíšovi se shromáždili farizeové a někteří ze zákoníků, kteří přišli z Jeruzaléma. Uviděli některé z jeho učedníků, jak jedí znesvěcujícíma, to jest neomytýma rukama. Farizeové totiž a všichni Židé drží tradici otců a nejedí, dokud si k zápěstí neomyjí ruce. A po návratu z trhu nejedí, dokud se neočistí. A je ještě mnoho jiných tradic, kterých se drží: ponořování

pořádů, džbánů a měděných mís.

I zeptali se ho farizeové a zákoníci: »Proč se tvoji učedníci neřídí podle tradic otců, ale jedí znesvěcujícíma rukama?«

Řekl jim: »Dobře prorokoval Izaiáš o vás pokrytcích, jak je psáno:

Tento lid ctí mě rty, ale srdce jejich je daleko od mne; marná je zbožnost, kterou mne ctí, učíte naukám, jež jsou jen příkazy lidskými.

Opustili jste přikázání Boží a držíte se lidské tradice.

Když znovu svolal zástup, řekl jim: »Slyšte mě všichni a rozumějte: Nic, co zvenčí vchází do člověka, nemůže ho znesvětit; ale co z člověka vychází, to jej znesvěcuje. Z nitra totiž, z lidského srdce, vycházejí zlé myšlenky, smilství, loupeže, vraždy, cizoložství, chamtivost, zlovolnost, lest, bezzednost, zlý lstivý pohled, urážky, nadutost, opovržlivost. Všecko to zlé vychází z nitra a znesvěcuje člověka.

23. NEDĚLE BĚHEM ROKU

VSTUPNÍ MODLITBA — Vykoupil jsi nás, Bože, a přijímáš nás za své syny. Pohlédni na nás, na své milované děti, a dej, - aby všichni, kdo věří v Krista - dosáhli pravé svobody a podílu na věčném dědictví. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

ČTENÍ Z KNIHY PROROKA IZAIÁŠE (Iz 35, 4-7a)

Řekněte malomyslným: »Vzmužte se, nebojte se! Hle, Bůh náš přináší odvetu, odplatu božskou! On sám přijde a spasí vás!«

Tehdy se otevrou oči slepých, odemknou se uši hluchých. Tu poskočí chromý jak jelen a zaplesá němého jazyk, neboť na poušti vyprší vody, potoky na pustině. Vypráhla země se změní v močál a žíznivá půda v prameny vod.

ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA JAKUBA (Jak 2, 1-5)

Moji bratři, s vírou v našeho božského Pána Ježíše Krista nesmíte spojovat stranicí k lidem. Tak vejde k vám do shromáždění muž se zlatými prsteny na ruku, ve skvělém oděvu, a vejde taky chudák v obnošených šatech. Vy však jste samá pozornost k tomu, který je nádherně oblečen, a řeknete mu: »Prosím, posad' se tady na čestné místo.« Ale tomu chud'asovi řeknete: »Ty stůj tamhle,« nebo: »Sedni si tady u mne na zem.« Neděláte tak rozdíly navzájem mezi sebou, nestáváte se soudci podle špatných měřítek?

Poslyšte, moji milovaní bratři! Což nevyvolil Bůh právě ty, kdo jsou v očích světa chudí, aby z nich skrze víru udělal bohaté a aby jim dal dědičný nárok na Království, které slíbil těm, kdo ho milují?

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MARKA (Mk 7, 31-37)

Ježíš se vrátil z území Tyru a šel přes Sidon k jezeru Galilejskému územím Dekapole.

I přivedou k němu člověka hluchého a špatně mluvícího a prosí ho, aby na něj vložil ruku. Vzal ho stranou od zástupu, vložil prsty do jeho uší, dotkl se slinou jeho jazyka, vzhledl k nebi, povzdechl a řekl: »Effatha,« což znamená 'otevři se!'. I otevřel se mu sluch, uvolnilo se pouto jeho jazyka a mluvil správně.

A nařídil jim, aby to nikomu neříkali. Čím více jim to však nařizoval, tím více to rozhlašovali. Nadmíru se divili a říkali: »Dobře všechno učinil. I hluchým dává sluch a němým řeč.«

*Distriktní svaz českých katolíků v Chicagu
Vás srdečně zve na*

DEN ČESKÝCH KATOLÍKŮ

V NEDĚLI 17. ZÁŘÍ 2000

*v sále Sokola Berwyn – Slávský
6445 West 27th Place, Berwyn, Illinois*

Slavná mše svatá

zahájí celou slavnost již v předvečer

V SOBOTU 16. ZÁŘÍ 2000 V 6.15 P.M.

v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru, IL

*České bohoslužby budeme obětovat za všechny živé i zemřelé krajany
a sejdou se k nim čeští kněží i Američané českého původu.*

Česká kuchyně

s domácími obědy bude otevřena

V NEDĚLI 17. ZÁŘÍ 2000 OD 1.00 P.M.

v sále Sokola Berwyn – Slávský

*Vedle tradičního vepřo – knedlo – zelo bude k dostání
domácí uzené, klobásy, výborné pečivo a spousta dalších dobrot,
k pití pak tradiční pivo, víno, káva atd.*

Hlavní kulturní program

začne jako obvykle

V NEDĚLI 17. ZÁŘÍ 2000 VE 3.00 P.M.

*K tanci a poslechu bude po programu vyhrávat
oblíbená hudba „The Herz“ starou i novou lsbivou muziku.*

*** * ***

Dar účastníků slavnosti je \$ 5.00

**TĚŠÍME SE NA SHLEDÁNÍ S VÁMI,
S VAŠIMI RODINAMI A PŘÁTELI !**

Srdečně Vás zveme na slavnostní mši svatou

v sobotu 23. září 2000 v 6.15 hod. večer

**v kostele Panny Marie Svatohorské 2414 South 61st Avenue, Cicero, IL 60804,
kterou bude sloužit náš krajauský biskup ustanovený pro Čechy žijící v zahraničí**

Mons. ThDr. Petr Esterka

**Při této mši svaté se bude udělovat
SVÁTOST BÍŘMOVÁNÍ**

Z ÚŘADOVNY NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ

Mili členové, přátelé a příznivci NSČK!

**Laskavě si poznamenejte v kalendáři, že náš
chicagský Distriktní svaz českých katolíků pořádá
letos svůj tradiční**

Den českých katolíků

v neděli 17. září 2000

*v sále Sokola Berwyn – Slávský,
6445 West 27th Place, Berwyn, Illinois*

**Jako každým rokem bude čistého výtěžku z tohoto
kulturního podniku použito k podpoře našich zá-
služných kulturně potřebných a dobročinných orga-
nizací a tisku.**

**K čistému zisku hodně přispívá zisk z knížek „Ště-
stěny“. Snažíme se vždy, aby vlastníci šťastných lo-
terních čísel dostali za jejich odkoupené losy a svou
dobrosrdečnost nějakou pěknou výhru.**

**Abychom měli však bohatou tombolu, potřebu-
jeme také Vaší pomoci.**

**Obracíme se proto již nyní na Vás s prosbou, aby-
ste i letošního roku na nás pamatovali nějakým pě-
kným dárkem do tomboly.**

**Své dary můžete přinést buď do úřadovny NSČK,
anebo do administrace Hlasu národa. Obě jsou na
adrese: 2340 South 61st Avenue, Cicero. Nemůžete-li
nám dary sami přinést, rádi si pro ně přijedeme,
když nám zavoláte. Telefon NSČK: (708) 656-1540,
telefon Hlasu národa: (708) 656-1050.**

**Předem přijměte naše srdečné Pán Bůh zaplat' za
Vaši štědrost a snahu pomoci, aby se dobrá věc opět
podařila.**

Distriktní svaz českých katolíků Chicago

**Na své pastorační cestě po Spojených státech a
Kanaď navštíví počátkem října Chicago**

*biskup nové moravské diecéze
ostravsko - opavské*

Mons. František Lobkowicz

**Slavnostní mši svatou bude sloužit
v sobotu 7. října 2000 v 6.15 hod. večer
v kostele Panny Marie Svatohorské
2414 S. 61st Ave. v Ciceru, IL 60804**

**Po mši svaté na počest vzácného hosta
bude uspořádána recepce
začátek v 8.00 hod. večer v české restauraci
KLAS 5734 W. Cermak Rd., Cicero, IL 60804**

*Všechny krajany srdečně zve
česká duchovní správa v Ciceru*

Bližší informace – tel.: (708) 533 - 1050

Češi adoptují na dálku tisíce chudých dětí z Litvy a Indie

PRAHA – Čtrnáctiletá Ernesta má dvě rodiny. Jednu v Litevském Kaunasu, druhou v Praze.

Ernesta má štěstí: účastní se totiž ojedinělého projektu pražské Arcidiecézní Charity „Adopce na dálku“. Prostřednictvím tohoto programu si Češi „adoptují“ chudé děti z Indie a Litvy a na dálku je „sponzorují“.

Adoptivní rodiče má v Česku dva tisíce malých Indů a stovka litevských kluků a holek. Nejde jen o sirotky. Češi posílají každoročně pět až šest tisíc korun i dětem z chudých rodin, jejichž rodiče nemají dost peněz, aby jim zajistili slušné podmínky pro život.

V „adopcích na dálku“ mají Češi světový primát. „Podporujeme více dětí než celá Evropa dohromady“, říká ředitel Arcidiecézní charity Jaroslav Němec.

Právě pan Němec se stal „adoptivním otcem“ malé Ernesty. Ta je teď s dalšími dvaceti litevskými dětmi v Česku na návštěvě u „rodičů“.

„Žiju sama s maminkou a mladším bráškou. Taťíněk nám před několika lety umřel, pak se maminka znovu vdala a ten nový umřel taky“, vypráví Ernesta. Z peněz, které jim posílá pan Němec, platí Ernestina maminka především nájem za malý byt.

Projekt „Adopce na dálku“ funguje v České republice již několik let. Čeští rodiče svým vzdáleným

„potomkům“ ročně posílají několik tisíc korun na zlepšenou. Děti tak mohou zůstat u svých rodin v prostředí, na které jsou zvyklé a zároveň díky českým darům netrpí nouzí.

Pro indické děti je běžný roční příspěvek 4900 korun, pro Litevce je to o tisíc korun víc. Mnozí lidé však dětem posílají nejen více peněz, ale několikrát do roka i drobné dárky.

V Indii jsou ze „sponzorských darů“ podporovány především děti bez rodičů od deseti do osmnácti let. Více než tisíc jich žije a chodí do školy ve středisku Bala Pruguthi Kendera v jihozápadní Indii.

Češi platí školné, občas zbudou i na ošacení

Dětem středisko platí za české příspěvky školné, školní potřeby, uniformy a také deštníky, což je v období monzunových dešťů nezbytná věc. Pokud by děti neměly své české „sponzory“, zůstaly by většinou negramotné: už od malička by totiž místo chůze do školy musely pracovat.

„Navštívil jsem v Indii Veroniku Lopézovou, kterou podporuje paní Veronika Zemanová z Prahy. Její otec vydělává asi šest set rupií měsíčně. Příspěvek z Prahy znamená dalších pět tisíc rupií ročně navíc. Díky tomu může Veronika nejen chodit do školy, ale zbudou peníze i na jídlo, lékařské ošetření a vánoční dárek“, popisuje své zážitky z cesty

za dětmi do Indie student Vojtěch Vlk.

Aby nemusela chodit pracovat

Šestitisícový příspěvek je v Litvě určen většinou celým sociálně slabým rodinám, kterých je tam víc než dost. Z takové pochází například šestnáctiletá Juste. Rodiče ji před několika lety umřeli, a tak žije v malém bytě se svou babičkou a starším bratrem.

„Kdybych neměla české rodiče, nemohla bych chodit do školy a musela pracovat“, vypráví Juste. Ta se tento týden se svou adoptivní rodinou setkala v Praze.

„Domluvili jsme se, že za mnou přijedou i do Litvy“, těší se Juste, že převezme hostitelskou úlohu.

Vybírají podle fotografií

Lidé si své nové děti vybírají přímo v pražském sídle Arcidiecézní charity v Praze.

Spřátelené indické a litevské organizace sem posílají stovky fotografií dětí, které potřebují pomoc. K obrázkům je vždy připojena krátká informace o rodinné situaci.

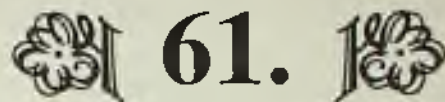
Co jsou zač lidé, kteří podporují malé Indky a Litevce, které možná v životě neuvidí? „Většinou jde o starší věřící lidi, poslední dobou nám ale přibývají i mladí movití lidé“, říká Němec.

Děti a jejich čeští rodiče jsou v pravidelném kontaktu: děti píšou do Česka několikrát ročně o tom, jak se mají, a na konci školního roku posílají i kopii vysvědčení.

Mnoho lidí se o děti stará jako o vlastní. „Volala nám například jedna česká maminka celá zděšená. Její indický synek se prý zhoršil v matematice. Paní se ptala, zda by neměla platit víc peněz, aby se „synovi“ lépe vedlo a polepšil se ve škole“, vypráví jednu z příhod Jaroslav Němec.

Lidové noviny 27.7.2000
Luole Tvarůžková

Ústředna moravských spolků
Vás srdečně zve na velkou
národopisnou slavnost

MORAVSKÝ DEN,
který se koná v neděli 24. září 2000
v sále Union Hall, 6200 Joliet Road
a La Grange Road v Countryside, IL.

V 10.30 hod dop. SLAVNÁ MŠE SVATÁ

Pontifikální mši svatou v češtině s národními zpěvy a českým kázáním bude sloužit náš biskup pro krajany v exilu

Mons. ThDr. Petr Esterka

Spolu se zdejšími kněžími
Fr. Dušanem Hladíkem a
Fr. Odilem Crkvou, OSB

Ve 2.00 h. odp. FOLKLORNÍ PROGRAM

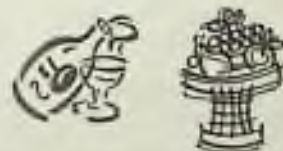
V bohatém programu uvidíte taneční a pěvecké skupiny v lidových krojích od dětí až pro dospělé.

Letos vystoupí: domácí taneční skupiny UMS Besídka, Šohajka, Mladost i Omladina, taneční skupina „Veselica“ i pěvecký kroužek UMS.

Po programu bude následovat veselice při dechové hudbě výběru moravské kapely „MISTRÍŇANKY“

pod vedením kapelníka Antonína Pavluše.

Dále bude otevřena kuchyně s tradičním moravským jídlem a pečivem ke kávě, je připravena také tombola a stánek s upomínkovými předměty.

V předvečer, 23. září 2000 bude TANEČNÍ ZÁBAVA

Ve stejném sále Union Hall, 6200 Joliet Rd., Countryside, IL.

Začátek v 8.00 hod. večer

K tanci bude hrát výběr kapely

„MISTRÍŇANKA“ z Moravy pod vedením Antonína Pavluše.

Připraveno je též chutné občerstvení a nápoje.

Vstupné v sobotu i v neděli \$15.00

Těšíme se na Vaši hojnou účast!

FAMILY PRACTICE CENTER

JAN TŮROŇ, M.D.

Family Physician

8905 W. Burlington, Brookfield, IL 60513

PONĚDŘÍ 9:00AM — 8:00PM
UTERY 1:00PM — 6:00PM
STŘEDA 9:00AM — 1:00PM
ČTVRTEK 9:00AM — 8:00PM
PÁTEK 9:00AM — 1:00PM

ANSWERING
SERVICE
24 HOURS
(708) 387-7000

Ze života českých katolíků v Chicagu

Česká duchovní správa

Téměř čtyřicet roků, až donedávna, vedl českou duchovní správu našich krajanů misionář Otec Vojtěch Vít OSB, rodák z Police nad Metují, břevnovský benediktin, který po druhé světové válce odešel na studium do Belgie, a když se jako kněz nemohl vrátit po komunistickém puči v roce 1948 do vlasti, působil nejprve jako misionář v Africe, v tehdejší Belgickém Kongu a potom se dostal jako misionář do Ameriky, kde v Chicagské oblasti požehnaně působil až doposud, kdy se vrací do Prahy, aby

trávil léta svého zaslouženého odpočinku ve svém mateřském klášteře v Břevnově.

I když Češi a Slováci měli původně v Chicagu několik farností se svými vlastními kostely, v poslední době, díky migraci českého obyvatelstva do jiných míst Ameriky se české bohoslužby značně omezily. Až do roku 1983 se konaly české bohoslužby v kostele sv. Prokopa v Chicagu. České bohoslužby bývaly i v kostele sv. Anežky Přemyslovny v Chicagu a v době nejnovější již jsou pravidelné mše svaté

pouze v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru, každou sobotu večer v 6.15 hod. Při této farnosti je též současné sídlo České katolické misie.

Naše krajanské společenství se pod vedením Otce Vojtěcha Vít OSB nescházelo jen k pravidelným mším svatým, ale též k mimořádným církevním slavnostem, různým výročím a poutím i k rodinným slavnostem našich věřících, jako byly svatby, křty, 1. svaté přijímání, biřmování, pohřby atd. V současné době na místo Otce Vojtěcha Vít OSB nastoupil nový český misionář Otec Dušan Hladík, rodák z Kuřimi u Brna.

Kostel sv. Prokopa, kde se konaly české bohoslužby až do roku 1983

Slavnostní mše svatá v kostele svatě Anežky Přemyslovny v Chicagu na oslavu jejího svatořečení. Hlavními celebranty byli Otec arcibiskup D.W. Kučera a Otec biskup J. Škarvada. Do té doby kostel blahoslavené Anežky byl jeden ze dvou kostelů na celém světě zasvěcený této naší české patronce.

▲ České bohoslužby v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru.

Otec Jaroslav Škarvada, exilový biskup pro naše krajany při pastorační návštěvě Chicagu v kostele Panny Marie Svatohorské, vpravo Otec Vojtěch Vít OSB, vlevo tehdy bohoslovec, dnes Otec Ludvík Rafaj. ►

Průčelí kostela Panny Marie Svatohorské v Ciceru.

Udělování svátosti manželství – Otec Vojtěch Vít OSB, ministruje Jan Uhlíř, manželé Jünovi

Udělování svátosti křtu Otcem Vojtěchem Vitem OSB

Otec Vojtěch Vít OSB podává dětem první svaté přijímání.

Poutě a zájezdy v USA i ve světě

Vedle obvyklých českých bohoslužeb naše misie pořádala mimořádné poutě a zájezdy. Každoročně se v říjnu koná poutní zájezd na Svatý Kopeček – Holy Hill do Wisconsinu. Často jsme putovali i ke Svatému Antoničku v Chatamu ve státě Ontario v Kanadě. Mimo to jsme podnikali poutě i mimořádné, jako byla naše účast na 41. Mezinárodním Eucharistickém Kongresu ve Filadelfii, kde je pochován náš český světec Jan Nepomuk Neumann, rodák z Prachatic. Početná skupina poutníků se též zúčastnila slavnostního posvěcení české národní kaple v bazilice Panny Marie Neposkvrněného početí ve Washingtonu, D.C. ve dnech 24. – 26. června 1983.

Čtyřikrát se naše společenství věřících vydalo na daleké poutě z Ameriky až za oceán. Poprvé v červnu 1982 do Svaté země, kdy jsme se též zastavili na zpáteční cestě na sletu Zahraňního Sokola ve Vidni. Podruhé v srpnu 1983 v době mimořádně vyhlášeného Svatého roku jsme putovali do Říma a přitom jsme navštívili Lurdy a jiná památná místa Francie a Itálie. V listopadu 1989 jsme jeli na svatořečení Anežky Přemyslovny do Říma. Bylo to první radostné a nezapomenutelné setkání s našimi bratry a sestrami ve víře z naší rodné země. Před příjezdem do Říma jsme děkovali Bohu za milost svatořečení naší nové svaté ochránkyně v poutním rakouském místě Maria Zell a v jugoslávském Medjugorje. Naše poslední zahraniční pouť se uskutečnila v letošním jubilejním roce 2000 opět do Říma, se zastávkami na poutních místech Bavorska a Rakouska a s následným poutním programem v České republice, kde jsme navštívili Prahu, Starou Boleslav, Olomouc, Velehrad, Plzeň a řadu dalších památných míst naší staré vlasti.

Holy Hill – Svatý Kopeček ve Wisconsinu.

O. Vojtěch Vít vede křížovou cestu českých poutníků na Svatý Kopeček.

Kostel svatého Antonička, který si naši krajané vybudovali v Chatamu.

NEW ENGLAND INN

Restaurace s českou kuchyní

6855-59 W. Irving Park Rd. Chicago, IL 60634

For more information call
Tel. (773) 685-7155

**ČESKOSLOVENSKO
AMERICKÁ
PULHODINKA
řídí
JERRY JIRÁK
každé**

**úterý, středu a čtvrtek
v 9:30 P.M.
na radiové stanici
WCEV 1450 A.M.**

40 lety mládenec

usazený v S.F.
dobrého vzdělání,
čestného charakteru,
z dobré rodiny
*by se rád
seznámil s dívkou
českého původu.*
Volejte večer
(773) 275 - 0692

Slavnostní česká mše svatá v rámci 41. Mezinárodního Eucharistického Kongresu v kostele sv. Petra ve Filadelfii u hrobu sv. Jana Nepomuka Neumanna.

Posvěcení oltáře v české národní kapli v bazilice Panny Marie Neposkvrněného početí ve Washingtonu – v pozadí socha P. Marie Hostýnské a nápis: „Zůstaň Matkou lidu svému.“

Čeští poutníci na zaplněném Svatopetrském náměstí ve Vatikánu po kanonizaci svaté Anežky Přemyslovny 12. listopadu 1989 čekají na svatého Otce Jana Pavla II., aby jim požehnal.

Kanonizační obraz sv. Anežky Přemyslovny nad portálem Svatopetrské baziliky v Římě v den jejího svatořečení.

Čeští poutníci z Ameriky před bazilikou Santa Maria Maggiore na pouli jubilejního roku 2000, kterou tak jako ostatní poutní zájezdy sponzoroval Národní svaz českých katolíků pod duchovním vedením krajského misionáře Otce Vojtěcha Vita OSB.

Pamětní list poutníků jubilejního roku 2000, který jim připomíná, že prošli svatými branami Římských bazilik

Kardinál Beran v Chicagu

Nacistický a komunistický vězeň, arcibiskup pražský, primas český, kardinál ThDr. Josef Beran zavítal 11. dubna 1966 na americký kontinent. Byla to triumfální cesta po městech s komunitami příslušníků naší zdejší národní větve. Započala v New Yorku, odkud vedla do Texasu a Nebraskou a Omahou do Chicaga, poté do Ioway, Clevelandu, Ohaia,

Wisconsinu, z michigenského Detroitu pokračovala do Chatamu, Toronta a Montrealu, kde skončila. Na celé cestě byl Otec arcibiskup zahříván láskou a oddaností našich národních příslušníků, kteří mu chtěli vyjádřit svůj obdiv a zároveň i vynahradit bolestné odloučení od rodného domova.

Odkaz kardinála Berana českému exilu:

*„Vy reprezentujete ve svobodném světě vlast a naději svých národních bratří.
Vlast a národ potřebují lásku a pomoc.
Bud'te svorní ve smýšlení i v práci
za jejich duchovní svobodu!
Jen svorným Bůh požehnává.“*

Kardinál Beran v sále farnosti bl. Anežky mezi dětmi a věřícími.

Kardinál Beran při slavné pontifikální mši svaté v kostele svatého Prokopa v Chicagu.

Na slavnostním představení pašijových her – v první řadě zleva: O.V. Vít OSB, pořadatel pašijových her, opat D.W. Kučera, pani Kemerová, kardinál Beran, guvernér státu Illinois O. Kemer, Dr. F. Schwarzenberg.

Starosta města Chicaga R. Daley předává kardinálu Beranovi plaketu a diplom čestného občanství.

Účast na společných slavnostech krajských organizací a národních manifestacích

Ženy v národních krojích v průvodu porobených národů pořádaném městech Chicagem.

V průvodu na sokolském sletu pořádaném na cvičišti Mortonovy vyšší školy v Berwynu.

Alegorický vůz s obrazem prvního československého prezidenta T.G. Masaryka.

Krojovaná skupina žen před začátkem sletového programu.

Alegorický vůz s dětskou krojovanou skupinou.

Náš stánek na mezinárodním etnickém festivalu v Chicagu.

Úsilí o svobodu vlasti

Po okupaci Československa v srpnu 1968 naše zdejší národní organizace pořádaly protestní manifestace. Členové Národního svazu českých katolíků se spolu s ostatními Čechy a Slováky v hojném počtu zúčastnili všech. Rovněž byla zahájena protestní podpisová akce na kterou se sbíraly po ulicích podpisy. Podpisové archy byly pak zaslány prezidentovi USA.

Věřící krajané v Americe se především snažili pomáhat veřícím ve staré vlasti. Při příležitosti jubilea 1000 let od založení biskupství v Praze zdejší krajané finančně přispěli na zhotovení nové „svatovojtěšské mitry“ pro Otce ThDr. Františka Tomáška, tehdy ještě apoštolského administrátora pražské diecéze, kterou zhotovila výtvarnice a restaurátorka M. Štěpánková - Moudrá a do Prahy byl z Ameriky dopraven grafický list, který znázorňoval, že víra, kterou naši předkové a my jsme přinesli do Ameriky je zakotvená na národní křesťanské tradici našeho domova – na tradici svatováclavské a cyrilometodějské. Tato myšlenka je na grafickém listu vyjádřena tak, že z mohutné svatovítské katedrály uprostřed vedou cesty Kristova učení do prvních kostelů, které naši krajané za velkých obětí v USA postavili, a které jsou znázorněny po stranách. Mitra i grafický list byly pak spolu s přáním Národního svazu českých katolíků a Klubu Domov předány Otci biskupu Tomáškoví.

Krajané v Americe též plně podporovali listopadovou revoluci v roce 1989. V této době všichni byli srdcem a myslí s občany milé rodné vlasti. Neustále sledovali zprávy z rádia, televize, četli tisk, telefonovali známým a příbuzným do Československa. Každá nově získaná zpráva se potom šířila dál, aby každý byl

co nejlépe informován. Na neděli 26. listopadu 1989 Československá národní rada americká, Československý národní kongres a Národní svaz českých katolíků svolaly velkou manifestaci na Daley Center Plaza v Chicagu. Naši členové se dostavili v hojném počtu se standartou naší nové světice Anežky Přemyslovny, o níž stará pověst říká, že v naší

zemi bude dobře tehdy, až Anežka bude svatořečena. Jak víme stalo se tak krátce před sametovou revolucí 12. listopadu 1989 v Římě. Na manifestaci zazněly fanfáry z Libuše a naše národní hymny, byly proneseny proslovy a manifestace byla zakončena Otcem Vojtěchem Vitem OSB modlitbu a chorálem sv. Václava. Občanskému Fóru v Československu byl na jeho podporu zaslán obsáhlý telegram.

Výtvarnice M. Štěpánková-Moudrá předává biskupu Tomáškoví „svatovojtěšskou mitru“, grafický list a pozdravy krajanů z USA.

Standarta prosící sv. Anežku o ochranu rodného domova na chicagské listopadové manifestaci v roce 1989.

Protestní manifestace po okupaci Československa v srpnu 1968 na Daley Plaza v Chicagu.

Na řečnické tribuně senátor P. Douglas, dále illinoiský guvernér českého původu Otto Kerner. Dívka v kroji Ludmila Schwarzenbergová.

1000 let od založení BISKUPSTVÍ V PRAZE

Grafický list věnovaný americkými katolíky biskupu Fr. Tomáškoví

EXULANTI... EMIGRANTI... STAROUSEDLÍCI

(Však já se jednou vrátím, Praho má...)

V.J. Vrána

Dvě (chirurgické) definice slovníku WEBSTER:

EXIL – stav člověka vyhnáného z vlasti buď na krátkou dobu, nebo doživotně. Opuštění vlasti a přátel pod tlakem tísně, zármutku a nezbytnosti.

EMIGROVAT – opustit svoji vlast nebo kraj a usadit se jinde.

Tímto článkem se obracím hlavně na ty mladší. Chtěl bych pro ně popsat zkušenosti mé rodiny a mých přátel: Nejen jak to bylo, ale též jak se často cítila generace lidí, kteří po puči v r. 1948 uprchli z Československa. Zaznamenal jsem to v naději, že na vlastním životě a životech těch, které jsem znal, se mi podaří ilustrovat osudy mnohých. Jak titul napovídá, je to „storz“ s měnicí se perspektivou. Dlouho jsem se snažil také najít hranici, kde jsme skončili exulantství, stali se emigranty a nakonec starousedlíky. Proto jsem před deseti lety, při oslavách padesátého výročí založení Československého sdružení v Kanadě, požádal členy panelu, kterému jsem předsedal, aby se touto problematikou zabývali. Asi to nebylo fair. Ono totiž žádná linka, žádné datum, žádná přesná hranice neexistuje. Ten přelom je podmíněn osobními zkušenostmi a je velmi individuální. Většinou šlo o takové pomalé rozplývání se jedné podstaty do druhé a nakonec do té třetí.

Sága mé generace začala po puči v r. 1948, po „vítězném únoru“. Poznamenaly ji napřed „akční výbory“ a potom prověrky, zavírání a popravy. A plánování útěku před tím zavřením. Byla to divná doba. Na pracovištích těch nestraníků, co „vyakčnění“ nebyli, se jednou v celé republice přes noc objevily přihlášky do komunistické strany. Místo pozdravů, s výrazem nejistoty a strachu v očích, se přátelé

ptali jeden druhého okřídlenou otázkou. „Už jsi to podepsal?“ Lidé si někdy věřili a někdy zase ne. Jednou jsem hledal v knihupectví mapu pohraničí, když jsem tam zahlédl starého přítele. Právě odcházel od přihrádky s mapami. Nepromluvíli jsme na sebe. Našli jsme se až v Německu, v uprchlickém táboře.

My, studenti, jsme utíkali před činností kolegy s. Pelikána a jeho pochopů, kteří se v akčních výborech celého Československa dopouštěli zločinu politického útlaču. (Tak to, myslím, definovaly předpučové zákony.) Exulanti r. 1948 šli většinou „přes kopečky“. Pro nás to bylo v noci a skončili jsme téměř na české celnici. Mnoho těch, co tehdy přechali bylo na hranicích chyceno a řada lidí byla zastřelena. Nenávist Němců proti nám byla tehdy veliká – a my jsme je neměli o nic více rádi. První německý celník, kterého jsme potkali, nám bez ostychu řekl: „Určitě bych vrátil každého, kdo dnes z Československa utíká, kdybychom zde neměli Amiky.“

Utíkali jsme z vlasti, kterou nám svým pučen komunisté ukradli. Země, stát, vlast, to není jen geografický pojem, jde spíše o tu náplň: Poměr člověka ke společnosti a poměr společnosti k jednotlivci. To se po únoru 1948 radikálně změnilo v přímém protikladu k našim národním tradicím. My jsme vlastně utíkali ze země, která už neexistovala. Opouštěli jsme svoji vlast, rodiny a přátele, jak to ten Websterův slovník definuje „pod tlakem tísně, zármutku a nezbytnosti“.

Já bych k definici Websterova slovníku přidal ještě jednu, velmi důležitou charakteristiku exilu – a to je úmysl. Touha po návratu a přání nějak k tomu návratu přispět motivovaly naše legionáře během první světo-

vé války, československé zahraniční vojáky během nacistické okupace a rozhodně velkou část našeho mladého poúnorového exilu. Ten návrat nebyl jen pojem prostoru a hranic. Když po r. 1948 bývalá ministryně zdravotnictví MUDr. Procházková v Paříži začala vydávat časopis „Návrat“, tak tím titulem myslela hlavně návrat k sociálnímu a politickému zřízení a k těm lidským hodnotám, na kterých naši otcové budovali československou demokracii.

Když jsme po puči 1948 utíkali z vlasti, tak ani mě, ani moji manželku, ani většina našich přátel nenapadlo, že děláme tečku za větou, kterou nám čas, který uplyne, už nikdy nedovolí vymazat.

Exulanti r. 1948 se na svoji existenci dívali jako na něco přechodného. I ty různé emigrační akce do západních zemí často považovali jen za praktické překlenutí dočasné exulantské impotence. To se odráželo v organizacích, které zakládali. V uprchlických táborech v Ludwigsburgu byla založena „Masarykova univerzitní kolej československých studentů v exilu“. Přednášelo tam asi šedesát profesorů, docentů a lektorů. Byl jsem jejím jediným placeným administrátorem. Byl jsem také členem následujících organizací: Svaz vysokoškolských studentů (SVS) v exilu, Svaz československých novinářů v exilu, YMCA v exilu. – Byly československé demokratické strany, které se ustanovily v exilu. A další organizace, na které si vzpomínám, na příklad: Československý skaut v exilu, Sokol v exilu, Československý zahraniční ústav v exilu, Svaz československých vojáků v exilu, Odborové organizace v exilu, atd.

Možná, že poúnoroví političti uprchlíci byli snílci, kteří se živili na svých

touhách a nadějích. Že platilo, co během druhé světové války napsal Arthur Koestler. Totiž, že „uprchlík je člověk, který ztratil těžiště“. Já si však spíše myslím, že Koestlerova definice se ještě v té době na československé exulanty nevztahovala. Tehdejší světová situace našeptávala naději všem bolševiky znásilněným národům střední a východní Evropy: Byla to doba berlínského mostu, tedy silné a velmi efektivní americké vojenské organizace – a to v době, kdy se zdálo, že Sověti ještě nemají atomovou bombu. Těžiště československých exulantů bylo ještě pevně zakotvené v zemi, z které odešli. – Nadějami se neživil jenom řadoví exulanti, ale také političti vůdci od kterých se očekávalo, že udrží hlavu nad vodou v každé bouři. V tu dobu už ve Washingtonu existovala „Rada svobodného Československa“, podporovaná Američany. Skládala se téměř výlučně z bývalých prominentních československých politiků, předsedou byl dr. Petr Zenkl.

– V r. 1948 nikdo z lidí, které jsem znal, nechtěl dobrovolně zůstat v Německu – ani přechodně. Jenom lidé, kteří politickými uprchlíky uznáni nebyli, neměli na vybranou – a museli zůstat v Německu. Byli umístěni v táborech, jako byl např. pověstný tábor „Válka“ na t.z.v. německé ekonomii. To byly tábory, které IRO (International Refugee Organization) nepodporovalo. Političti uprchlíci chtěli do Francie, Skandinávie, Anglie, Spojených států a do Kanady. Většina západních demokracií neměla speciální zájem o tisíce politických uprchlíků. Stipendia se začala objevovat až později, bylo jich málo a většinou jenom pro specifické obory.

Demokracie hledaly buď známé odborníky nebo mladé pracovní síly. V Kanadě do lesů a na farmy. Tak studenti, hlavně ti, kteří doma neprozřetelně studovali humanitní obory, před

náborovými komisemi svoje vzdělání zapírali. Nejdůležitější přípravou k emigračnímu procesu bylo nadělat si na rukách mozoly. Emigrační procesy se táhly měsíce. Austrálie byla jedna z prvních zemí ochotná přijmout hodně mladých lidí. V „Masarykově univerzitní koleji československých studentů v exilu“, se někdy koncem roku 1948, nebo začátkem r. 1949, objevila vyhláška „Rady“ navrhuující, aby se studenti o tuto možnost raději neucházeli. „Rada“ si zřejmě myslela, že mladí lidé, kteří by lodí odjeli tak daleko, by byli pro exil ztraceni.

Přesto jsme se časem všichni rozprchlí po světě. Několik studentů později dostalo stipendia, ale většina studentů začala dost brzy odjíždět na různé pracovní, většinou manuální, kontrakty. Já a manželka jsme v r. 1949 odjeli do Norska. Manželka jako odbornice, já jako člen rodiny. V Norsku se nám narodil náš starší syn. V r. 1954 jsme odjeli do Kanady. Emigraci v Montrealu nám hlavně vyřizoval náš otcovský přítel, vzácný národní pracovník, Václav Vlček. Býval československý armádní, zde by se řeklo tříhvězdičkový, generál. Po účasti v prvním odboji, jako ruský legionář – za první republiky byl důstojník československé armády – a po německé okupaci vojákoval v československé armádě v Anglii. Takže po komunistickém puči v r. 1948 odešel do exilu už po třetí. Tentokrát i s tou částí rodiny, která přežila nacistické běsnění.

Brzy po příjezdu do Kanady jsme se poprvé potkali s krajany, kteří z ekonomických důvodů přijeli do Kanady před a po prvé světové válce. Byli to lidé jiného ražení. Znali jsme je pod jménem starousedlíci. Někteří se vypracovali, zbohatli a byli velmi vážení. Vydávali noviny, které jsem čítával – někdy s úsměvem – už v Brně, když jsem při studiu pracoval jako elév

v brněnské redakci denníku „Slovo národa“. Už tehdy jsem poznal, jak stále milovali zemi v které se narodili. Říkali jí „stará vlast“. Milovali ji i za komunistů a někdy i s tím režimem, který v ní vládl. Za války se jich tisíce přihlásilo dobrovolně do československé armády v Anglii. Ale přesto stejně silně milovali svoji „Novou vlast“, svůj nový domov. Jejich podvojnou loyaltitu jsem dlouho nedokázal pochopit. V té době jsme totiž i ten náš pobyt v Kanadě považovali za přechodný. Ještě jsme neplánovali rozšířit řady emigrantů.

Gen. V. Vlček dlouho odmítal si požádat o kanadské státní občanství. Následovali jsme jeho příkladu. Přijetí kanadského občanství bylo tak trochu přiznáním si, že se už do demokratického Československa nevrátíme. A toho snu jsme se ještě ani v padesátých a začátkem šedesátých let nechťeli vzdát. Zdálo by se, že o tom svědčí i – dnes se mně zdá, že příliš melodramaticky ubřečený – článkuček, který mně někdy v r.1954 v časopise „Nový domov“ uveřejnil jeho tehdejší redaktor plk. Nekola. Ale možná, že to byl jenom bolestný výkřik (tehdy) mladého člověka, když začal tušit, že jeho naděje se začínají ztrácet za obzorem dějin. Článek se jmenoval:

Však já se jednou vrátím, Praho má...

Projdou se Tvými ulicemi a opojen Tvým ruchem usednu na Letenské stráni, abych se Ti podíval do očí. Tam Tvůj tep splane se šelestěním listů a laskáním milenců.

Jak často jsem tam sedával, než jsem Tě opustil. Ale nyní jsem od Tebe vzdálen. Dělí nás tisíce kilometrů znásobené nenávistí těch, kteří Tě poplivali. Argumenty šibenic mi brání vstoupit do Tebe. To jen Ty jsi stále ve mně, žehnající kněžko naději. V duši vidím Tvé chrámy postavené potem a odříkáním generací. Tvé sochy se znovu rodí z lůna vzpomínek. Celý se Tebou naplňuji. Tebou, která jsi

činem a vyvrcholením věštby Libušiny. Znáš povahu a nálady města zmanenaného hladovou zdí i prsty dómu svatého Víta. Tisíckrát v duši Tě znovu vidím růst. Všechny ty muže vidím, kteří Tě od věků do věků tesali z kamene. A jejich ženy z Polabí, Hané a Slovenska, co Tvůj klín plnily chlebem. Vidím s jakou samozřejmostí jsi přijímala obět matek přinášejících svá nemluvnata Tvému zasnoubení.

Násilníci Tě nutili mluvit řečí, která Ti byla cizí. Klady děl a kladiv strachu do Tebe bušili – Na místa paliců radnice nastoupili paliči duší. Ústa Ti zacpali, abys nepromluvila.

Ale Ty jsi. Ani rudý oheň pekel nic nezmuže proti Tvým hradbám. Proti Tobě, Praho, město věčné, město nesmrtelné.

Není možné se vytrhnout ze snění při vzpomínce na Tebe. Míží-li vidiny minulosti, pak přede mnou vystupuješ, jaká jsi, jaká musíš zůstat na vzdory všem bouřím.

Vzpomínkou hladím vyhlídky Tvých arkýřů s vroubovím střeš. V bazilice svatého Jiří prosím o velkou milost:

Abych směl jednou...

Od pražského hradu se rozběhnu dolů k Lobkovickému paláci. Kopule svatého Mikuláše se na mně zazená. Mosteckou ulicí proběhnu kolem Klementina k Národnímu divadlu. Skoky zkřížuji Prahu do sítě svých vzpomínek: Černínský a Schwarzenberský palác, Loretu, klášter na Strahově a Zlatou uličku. Myšlenky se zastaví u mé první gardenparty ve Valdštejnské zahradě. Ale hned zase utíkají dál k filosofické fakultě. Skokem do koleje. Proč tam nejsou žádní známi? A zpět po Národní třídě, pomaličku odbočit k univerzitní knihovně. Člověče, tady musíš opatrně našlapovat i když si kupuješ rohlík a mléko. Zase skok: Museum regni Bohemie. Podíváš-li se z balkonu, nemusíš stát pod světovou sochou: Svatý Václave, nedej zahynouti... Po Nerudo-

vě ulici se procházím, když daleko od vlasti čtu jeho milostné dopisy slečně Macháčkové. (V okamžicích zoufalství se stávám Vojtíškem z Povídek malostranských, žebrákem, kterého bába milionová přivedla na mizinu.)

Proč jen Tě tak miluji, matko českých měst? Nebyl jsem Vltavou křtěný, ani mě Tvé vody nepřinesly, jako malého Plaváčka. Přesto Ti v duchu stále vyznávám svou lásku, milenko nejdražší, má Praho. Půl světa jsem prošel a půl budu muset ještě projít, abych se mohl vrátit k Tobě. Stopami žalu je poznamenán můj odchod a moje bloudění.

Ale já se vrátím, já se jednou vrátím. Spokorou marnotratného syna se vrátím. Rozbitou obuv poutníka Ti přinesu: Jako dar, jako vzpomínku z cest, jako důkaz lásky. Jako velkou ztrátu a velký zisk mého putování.

Dlouho budu muset jít, než se zastavím u Tvých bran. Ni zisk, ni prospěch, ni slávu sebou nepřinesu. Jenom svou lásku. A Ty mi ji vrátíš v okamžicích svého štěstí u břehu Tvé řeky. V okamžicích po kterých toužím, a které jednou požehnáš štědrou rukou...

Já se vrátím, já se jistě vrátím...

Nevrátil jsem se, příslib článku se mně nepodařilo splnit.

Že přestáváme být exulanti, a že se pomalu, ale jistě stáváme emigranty jsme si, myslím, poprvé přiznali, když jsme opožděně požádali o kanadské občanství. Roky utíkaly, děti, které znaly jenom Kanadu, dorostly. Vnucci dorůstali. Těžiště naší loyality mezi naší vlastí a mezi naším novým domovem se začalo blížit k rovnováze. Přispělo k tomu, že naše stará vlast, kterou jsme znali a milovali už vlastně existovala jen v našich vzpomínkách. Kanada byla realita, jejíž politická a sociální struktura se mnohem více podobala těm vzpomínkám, než to co v té době panovalo v Praze, v Brně, v Bratislavě a v Užho-

Pan V. J. Vrána se svou manželkou.

rodě. – To uznal i historik, Dr. Boris Čelovský, můj kolega z Rooseveltovy koleje v Praze. Byl sám exulant z r.1948, ale svoji knihu o exilu, která vyšla před několika léty, správně nazval „Emigranti“.

Kdyby se čeští komunisté k nám chovali aspoň tak lidsky, jak se polští komunisté chovali k polskému exilu, tak by to naše exulantské vědomí bylo asi také zesláblo dříve. Hodně totiž zesílilo náš pocit rozdílu mezi „My“ a „Oni“ i to, že nám třeba nedovolili navštívit umírající matku, nebo přijet na pohřeb otce. Zabavovali majetky nejen těch, co odešli, ale také jejich přibuzných. Někdy šlo jenom o malé chalupy, majetky, na které si nedělala nárok ani komunistická justice. Persekvovali a šikanovali přibuzné a přátele. V některých případech „železná pěst strany a pracujícího lidu“ žádala víc. Podle římského pravidla „Ludes circensibus“ pro zábavu davu pořádali monstr-procesy, na které autobusy a nákladními auty sváželi svoje věrné přívržence, kteří během procesu pravidelně a s nadšením skandovali: „Po-pra-vit... po-pra-vit... po-pra-vit...“ Staré přísloví pohanských Římanů tvrdilo, že hlas lidu je hlas boží. Tím lidem mysleli římskou šlechtu. Komunistické soudy zase poslouchaly hlas jiného, specificky vybraného lidu a otrocky popravovaly podle pokynů StB. Celý civilizovaný svět se ošťápal hrůzou, když popravili i známou bojovni-

ci za práva pracujícího lidu, poslankyni Miladu Horákovu. Z lidí, které jsem znal zavřeli mého šéfredaktora Bohatce, brněnského starostu Jožku Podsedníka a brněnského policejního ředitele Dr. Babáka. Podsedník i Babák byli mimořádně laskaví lidé. Moji tchyni tahali na hranice, protože prý tam ležím smrtelně zraněný. Odmítla – Věděla už, že jsme v Norsku. Přes to ji zavřeli a odsoudili na 15 let pro „velezradu a špionáž“. Tchána zavraždili při výslechu, rozbili mu lebku. – Zavraždili stovky jiných, které jsem znal jen podle jména, nebo neznal vůbec. – V české republice je prý dnes 25% lidí, kteří trpí nostalgií a touhou po návratu těchto starých, dobrých, zlatých časů.

Přerod ze stavu exulantského na stav emigrantský jsme si dlouho uvědomovali jenom podvědomě – i když jsme tu změnu mohli pozorovat kolem sebe, na svých přátelích, na vlastních rodinách a na sobě. Náš starší syn se sice narodil v Norsku, ale vyrostl zde a už 30 let je anglický herec. Náš mladší syn se narodil v Montrealu, je klasický kytarista orientovaný francouzsky. Většina vnuků naší generace, včetně těch mých, nemluví česky.

Čas, nutnost uhájit existenci v nové zemi, v novém kulturním prostředí, často v novém jazyku, také začaly formovat většinu z nás. Lékaři, vědci a technici se zde po r.1948 uchytili dost ry-

Pokračování na str.21

Moskva – Dosud není jasné, zda za prezidenta Putina ruská ekonomika zůstane řízena, komunistickými zásadami či zda se stane plně liberální. Dne 28. července Putin sice slibil ruským velkopodnikatelům a majitelům velkoobchodů („mogulům“), že v posovětské době tam ekonomická privatizace nebude zrušena, ale zároveň policie tam stále zasahuje do záležitostí velkých korporací jako to činila v době sovětského komunismu. Když se nedávno v Kremlu setkal s 21 předsedy největších ruských průmyslových a finančních podniků, bylo při tom zatčeno několik vůdců velkopodniků a proti několika podnikatelským společnostem bylo dokonce zahájeno soudní řízení. Putin nikdy neslibil, že proti velkým podnikům budou odstraněny policejní akce, ani, že budou proti nim zrušena soudní řízení. Pouze vyslovil svůj souhlas s tím, aby předsedové podniků utvořili zvláštní poradní sbor, s kterým by mohli vést diskuse „o svých záležitostech a o svých problémech s Kremlm“.

Podle zprávy Viktora Karantseva, ruského delegáta v Čečensku, jedenáctiměsíční konflikt v této části Ruska dosud není u konce, ačkoliv tam přítomní ruští vojáci by už chtěli odejít domů. Rusko sice obsazuje většinu území Čečenska, avšak ozbrojení rebelové tam stále obsazují jižní pohorí a ruská armáda se jím musí bránit, aby nevnikali do tamních obsazených měst, kde by podnikali útoky proti ruské armádě a kladli by tam podzemní miny. Na rozkaz prezidenta Putina jeho osobní delegát

Sergej Jastrzhembsky jednal s čečenským prezidentem Aslan Maščadovem o skončení tamního konfliktu. Tento konflikt prý však bude skončen teprve až rebelové složí své zbraně.

Belfast – Dne 28. července Britsko osvobodilo v Severním Irsku z vězení Maze 86 katolických a protestantských teroristů, odsouzených na dlouhé tresty kvůli násilným zločinům jako jsou střílení, útoky pomocí bomb a jiné zločiny. Učinilo tak v úsilí pomoci této provincii dosáhnout trvalého míru mezi katolíky a protestanty. Jeden katolický terorista z IRA například v Londýně v roce 1996 výbuchem bomby usmrtil dva lidi a způsobil hmotné škody ve výši 225,3 milionů dolarů; jiní pomocí bomb podnikali útoky na britské vojáky. Protestantští loyálisté byli uvězněni, protože stříleli na katolíky. V říjnu 1993 například skupina protestantů začala střílet na katolíky vlastněný hostinec, kde zastřelili osm lidí. Všichni katolíci i protestanté, propuštění z vězení Maze na svobodu náleželi ke skupině „příměří Velkého pátku“, čímž se hromadně zavázala toto příměří respektovat. Ministerský předseda Severního Irsku David Trimble a britský tajemník v Severním Irsku Peter Mandelson však ihned oznámili, že propuštění vězňové by byli znovu uvězněni, kdyby spáchali další násilné zločiny. Horlivý protestantský klerik Jan Paisley však odsoudil toto propuštění katolických vězňů ze skupiny IRA. Počet vězňů ve vězení Maze, kde jsou drženi jak katolíci, tak protestantští aktivisté, kteří

LETEM

se dopustili teroristických činů, se v současné době stále více snižuje. Zatímco v osmdesátých letech jich tam bylo asi 800, nyní jich tam už bude pouze 14.

Washington – Podle zprávy US departmentu obchodu z 28. července letos ve druhém čtvrtletí, to je od dubna do června, hrubý národní produkt v ekonomice stoupl o 5,2% namísto očekávaných pouze 3,5% přepočteno na celoroční míru. Nejvíce stouply prodeje obytných domů, tovární objednávky a vůbec celková důvěra spotřebitelů. Vznikly obavy, že americká ekonomie opět vzrůstá příliš rychle, a že tedy Federální rezerva asi 22. srpna opět zvýší úrokovou míru, kterou od června minulého roku už zvýšila šestkrát. Nyní 4. srpna však department obchodu oznámil, že letos v červenci se americká ekonomie silně zpomalila, takže se čeká, že letos v druhé polovině roku její vzrůst bude asi pouze dvě procenta. Bylo ztraceno celkem 108,000 pracovních míst a přitom nezaměstnanost zůstala na úrovni čtyř procent. Indexy Dow Jones a Nasdaq nepoznaly žádné otřesy a naopak se zvýšily asi o 2 procenta. Průměrná hodinová mzda stoupla o 6 centů na \$ 13,76. Proto se už nečeká, že by 22. srpna Federální rezerva znovu zvýšila úrokovou míru.

Paříž – Dne 25. července se z dosud neznámých důvodů zřítilo po vzletu z letiště generála de Gaulle u Paříže supersonické letadlo typu Concorde, létající ry-

chleji než je rychlost zvuku, náležející společnosti Air France. Při tom zahynulo 113 lidí, včetně 96 německých turistů letících do New Yorku, a 9 členů posádky. V hotelu, na který letadlo spadlo, zahynuli 4 lidé. Tato letadla, britské a francouzské výroby, jsou jediná existující nadzvuková dopravní letadla na světě.

Vatikán – Podle zprávy z Vatikánu z 25. července papež Jan Pavel II. požádal guvernéra amerického státu Virginie, aby byl ušetřen provedení trestu smrti nyní 33-letý Derek Barnabei, italské národnosti, který v roce 1994 znásilnil a zavraždil ve Virginii svou milenku a letos má být za svůj zločin popraven. Matka Dereka Barnabei přišla do Vatikánu požádat sv. Otce, aby se svou přímluvou pokusil zachránit život tohoto jejího syna. Sv. Otec se o to bezúspěšně pokusil už v minulém prosinci prostřednictvím vatikánského nuncia ve Spojených státech; nyní o to znovu požádal ve jménu svatého jubilejního roku 2000.

New York – Protože bylo zjištěno, že v Central Parku v New Yorku tamní larvy komárů jsou nakaženy virem Západního Nilu, který u člověka způsobuje zánět mozkových blan, byly ve dnech 25. a 26. července newyorské čtvrti Queens, Brooklyn, Staten Island a Manhattan postříkány pesticidem komáry zabíjejícím. Obyvatelstvo při tom bylo ujištěno, že nemá být znepokojeno ani kvůli naka-

SVĚTEM

ženým larvám, ani kvůli pesticidu. Vloni v celých Spojených státech zemřelo pouze sedm lidí na zánět mozkových blan, způsobený virem Západního Nilu. Dosud v New Yorku byli objeveni pouze ptáci tímto virem nakažení. Dne 4. srpna tam byl objeven 78-letý muž, virem nakažený, avšak jeho zdravotní stav prý není kritický. Nakažení ptáci zřejmě přinesli nakažené komáry z území Západního Nilu, kde asi přezimovali.

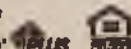
Washington – Dne 27. července ve Washingtonu prezident Clinton a filipínský prezident Joseph Estrada spolu podepsali smlouvu o vzájemné spolupráci. Oba spolu jednali o problémech bezpečnosti v Asii, o ekonomickém rozvoji na Filipínách, o vzájemném obchodě a o amerických investicích na Filipínách. Také jednali o muslimských povstalcích na Filipínách. V minulém roce Spojené státy pomáhaly při výcviku filipínské armády. V roce 1991 Estrada, ještě jako senátor, sice pomohl dosáhnout zrušení poslední americké vojenské základny v této bývalé americké kolonii, avšak nyní usiluje o zlepšení vztahů Filipín se Spojenými státy. Obě vlády ještě brzo budou spolu jednat o zvýšení kompenzace dosud žijících filipínských veteránů, kteří za druhé světové války bojovali na americké straně a na Filipínách doposud žijí.

San Francisco – Podle zprávy z 31. července v posledních dvou týdnech deset

MidAmerica Federal SAVINGS BANK

FDIC insured
CALL TOLL FREE 1-800-333-3333

Chicago
6620 W. Ogden Ave.
(708) 222-6200
6650 W. Cermak Rd.
(708) 484-7600

Chicago
5900 W. Cermak Rd.
(708) 863-6700
5847 W. Cermak Rd.
(708) 863-1227
4830 W. Cermak Rd.
(708) 656-1770

Chicago
35th & Holmes
(630) 325-7300

Downers Grove
7331 Leomin Rd.
(630) 435-1400

Elmhurst
1921 E. 31st St.
(708) 579-1400

Elmhurst
1001 S. Washington St.
(630) 420-1001

Elmhurst
9 E. Ogden Ave.
(630) 420-8000
1308 S. Napier Blvd.
(630) 420-8400

Elmhurst
3040 Brook Rd.
(630) 305-6100

St. Charles
2600 E. Main St.
(630) 377-2100

Western Springs
40 W. 4th St.
(708) 246-8990

Elmhurst
250 E. Roosevelt Rd.
(630) 653-4800
161 Canada Sq. East
(630) 752-2800

Mid-America
Branches
(630) 887-5985

Bank By Phone
Inside Illinois,
call (630) 395-8700
Outside Illinois,
call 1-800-782-8131

Loan Servicing
(630) 305-8820
Savings Servicing
(630) 305-8820

amerických západních států kvůli přílišnému vedru a suchu bylo postiženo asi šedesáti obrovskými požáry lesů, křovin a pastvin, při kterých vyhořelo 537,791 akrů pozemků. Jsou to státy, Arizona, Kalifornie, Colorado, Idaho, Montana, Nevada, Nové Mexiko, Utah, Washington a Wyoming. Jsou to nejhorší ohně od roku 1988, kdy na americkém západě v celém roce vyhořelo 5 milionů akrů pozemků. Tyto ohně bude možno zvládnout pouze po době několika týdnů. Na úsilí o zastavení těchto ohňů, s pomocí letadel a helikoptér, je účastno 10,714 hasičů a také stovky vojáků.

V tomto roce v celých Spojených státech až doposud pusté krajiny byly postiženy 60,081 požáry; vloni v téže době tam došlo k 50,752 požárům. Letos bylo v téže době v celých Spojených státech už spáleno celkem 3.4 milionu akrů pustin, zatímco v průměrném roce jich je spáleno pouze 1.8 milionu akrů.

Washington – V Georgii v Tallapoose čtyři studenti vyšší školy, s pomocí dospělého přítele, byli obviněni, že zneužili při vyučování počítačů k výrobě falešných dolarů a byli proto zatčeni. Při počítačové hodině vyrobili celkem asi 200 falešných dolarů, pěti dolarů a dvaceti dolarů a 50 z nich pak utratili v obchodech. Z vazby byli propuštěni po zaplacení záruky. Ještě přý budou zatčeni dva další studenti.

Londýn – Vědci Oxfordské univerzity studovali nebezpečí smrti rakovinou plic a 20 jinými nemocemi u kuřáků a zjistili, že toto nebezpečí smrti klesá u kuřáků všech věků, kteří kouřit přestanou. U těch kuřáků, kteří přestanou kouřit ve věku 35 let, nebezpečí smrti kvůli plicní rakovině v jejich dalším životě klesne o více než 90 procent. Proto silně doporučují všem kuřákům, aby v kouření ustali. Výsledky své studie právě

uveřejnili v časopise „British Medical Journal“. V Evropě a ve Spojených státech je plicní rakovina po srdečním záchvatu druhou vedoucí příčinou smrti. Na celém světě prý asi polovina celoživotních kuřáků zemře na plicní rakovinu nebo na jinou z 20 nemocí, podporovaných nebo přímo způsobených kouřením.

Chicago – Američtí biskupové, shromáždění na konferenci v Milwaukee, oznámili, že podle provedeného studia v poslední době ve Spojených státech počet katolíků stoupá, zatímco počet katolických kněží tam klesá. V posledních 35 letech tam počet katolíků stoupl o jednu třetinu na 60 milionů, zatím co ve stejné době se tam počet kněží snížil o 20 procent. Počet katolíků tam hlavně stoupá přistěhovalectvím z Mexika a z jiných zemí Latinské Ameriky. V současnosti v celých Spojených státech studuje na kněze 3,500 seminaristů, což prý není dostatečné pro náboženské potřeby stoupajícího počtu tamních katolíků. Shromáždění biskupové mimo jiné také kritizovali stále provádění trestu smrti ve Spojených státech, jakož i americký soudní systém, který často ignoruje oběti zločinů a nestará se o rehabilitaci zločinců, takže pak veřejnost ztrácí přesvědčení o své bezpečnosti.

Washington – Vloni se kvůli technickým nedostatkům nepodařil pokus poslat na planetu Mars přistávací modul, také zvaný robot, pohyblivý se po povrchu planety, a zároveň kosmickou loď, které by měly zkoumat povrch této červené planety. Nyní 27.července Edward Weiler, vrchní vědec NASA, oznámil, že v roce 2003 bude na Mars poslán technicky zdokonalený robot typu „Sojourner“, který, jak se doufá, úspěšně přistane na planetě a pak po dobu 90 dnů bude na kolech objíždět povrch Marsu a zkoumat jeho skutečnou po-

vahu. Zároveň bude posílat na Zemi dokonalé zobrazení povrchu této planety. Menší robot téhož druhu byl úspěšně poslán na Mars v roce 1997. Nynější robot bude mít váhu 300 liber a vyslovuje se naděje, že tentokrát se pokus o jeho přistání plně podaří, a že zároveň náležitě uskuteční své poslání.

Bělehrad – V Bělehradě 27.července jugoslávský prezident Slobodan Milošević podepsal volební dekret, který mu pomůže podržet si dále vládní moc. Dne 24.září se v Jugoslávii budou konat volby prezidenta, volby do parlamentu a také místní volby. Miloševićův prezidentský mandát sice skončí až v červenci 2001, avšak on si chce zajistit další pokračování své vlády, už trvající deset let. Po loňské letecké válce zemí NATO proti Srbsku se totiž jeho autorita v Jugoslávii značně snížila, Jugoslávie se stala mezinárodně izolovanou a ekonomicky značně ochuzenou. Proto v Srbsku se politická opozice proti Miloševićovi značně zvýšila. Posílala se opoziční strana Hnutí srbské svobody, která prohlašuje, že se příštích voleb nezúčastní, a utvořily se ještě jiné opoziční strany. Republika Černá Hora uvažuje o zorganizování referenda pro obdržení plné nezávislosti od Srbska.

Milošević, aby si zajistil plnou další vládu v Jugoslávii, se rozhodl provést tyto změny v ústavě a v zákonodárství: 1) Milošević bude moci být zvolen prezidentem Jugoslávie ještě na dva čtyřleté termíny. 2) Jugoslávským prezidentem bude zvolen ten, kdo obdrží pouhou většinu hlasů voličů, kteří se k volbám dostaví. Prezidenta už nebude volit federální parlament. 3) Parlament už nebude rozdělen na dvě části, na srbský parlament a na parlament Černé Hory. Bude tedy existovat pouze jeden parlament, který si zvolí jugoslávský lid. Vláda Černé Hory už nebude mít kontrolu nad svými zákonodárci.

Bangkok, Thajsko – Padesát let po konci Korejské války vztahy mezi komunistickou Severní Koreou a Spojenými státy nebyly přátelské. V současnosti Spojené státy stále vytýkají Severní Koreji její úsilí o budování dálkových střel a také vůči ní chovají podezření, že usiluje o výrobu jaderných zbraní. Severní Korea popírá toto podezření.

Dne 28.července na veřejné schůzi členských zemí ASEAN (Společenství zemí jihovýchodní Asie) v thajském hlavním městě Bangkoku, na které byli přítomni delegáti 10 zemí jihovýchodní Asie a 13 jiných zemí, US státní tajemnice Albrightová se setkala se severokorejským ministrem zahraničí Pack Nam Sun a oba spolu hovořili o potřebě zlepšení a o konečné normalizaci vztahů mezi jejich oběma zeměmi. Také severní Korea prý chce skončit už padesátileté nepřátelivé vztahy se Spojenými státy. Severokorejský ministr zahraničí ujistil, že Severní Korea chce nahradit svůj systém dálkových střel systémem dálkových umělých družic, avšak zároveň požaduje od Spojených států, aby zrušily proti ní své ekonomické sankce a odstranily ji ze seznamu zemí, sponzorujících mezinárodní terorismus. Se Severní Koreou už normalizovaly své vztahy Austrálie, Itálie a Filipíny; tyto vztahy nyní také chtějí normalizovat Nový Zéland a Kanada. Rusko a Čína na této schůzi kritizovaly Spojené státy, že plánují zbudovat obranný systém proti cizím dálkovým střelám. Tim prý by byly porušeny smlouvy o kontrole zbraní a bylo by vyvoláno nebezpečné závodění ve zbrojení.

West Palm Beach, Florida – Paní Glenda Dowisová, 42-letá, byla zatčena protože revolverem hrozila své 16-leté těhotné dceři, že ji střelí do břicha, nepodrobí-li se potratu, a dovezla ji na potratovou kliniku, vzdálenou 67 mil. Tam jí znovu opakovala

svou hrozbu a pohrozila jí, že by ji střelila do mozku, kdyby se potratu nepodrobila. Její dcera však na klinice informovala o této její hrozbě a tedy tento potrat nebyl na ní proveden. Policie pak přišla její matku zatknout a našla u ní revolver. Paní Dowisová pak byla podrobena psychologickému vyšetření.

Washington – Americká veřejnost byla právě ohromena vraždami ve dvou rodinách, na kterých měla také účast dospívající mládež.

Dne 27.července bylo oznámeno, že o týden dříve v Kalifornii v Monterrey Parku na předměstí Pico Rivera 16-letá adoptovaná dcera a její 17-letý milenec ubodali k smrti 42-letého Richarda Flores, učitele sportu, a jeho 17-letého syna Richarda, 10-letého syna Matouše a 13-letou dceru Sylvii a vážně zranili jeho 39-letou manželku Sylvii. Důvodem bylo, že pan Flores nebyl v dobrých vztazích s milencem své adoptované dcery. Oba vrahové budou souzeni jako dospělí lidé, avšak nemohou být odsouzeni k trestu smrti.

V týž den 27.července denní tisk přinesl zprávu, že 42-letá americká černoška Shirley Chambers v Chicagu v bytovém komplexu Cabrini Green ztratila zavražděním už třetí ze svých čtyř dětí. V roce 1995 její tehdy 18-letý syn Carlos byl zastřelen studentem ve vyšší škole Jones Metropolitan na jihu v Loop. Před dvěma měsíci 13-letý chlapec zastřelil její 15-letou dceru La Toya. Nyní 26.července byl neznámými pachateli zastřelen její 23-letý syn Jerome; když venku telefonoval, zastavilo se u něho nákladní auto, z kterého vyšly tři výstřely. Nyní jí zbývá pouze její 20-letý syn Ronnie.

Při této příležitosti je třeba připomenout, že na veřejných školách mládež není učena křesťanské mravouce; pouze se jí říká, že při svém jednání má plnou svobodu volby.

Do třetice k XIII. všesokolskému sletu v Praze

XIII. všesokolský slet v Praze, 1. a 2. července 2000 se pěkným písmem zapsal do historie sletů. Tentokrát i pražský tisk, rádio a televize se shodla s předsedou vlády Milošem Zemanem, že všesokolský slet je nejpěknější vizitkou České republiky. Předseda vlády přivedl s sebou desítky politických veličin, které vesměs slet chválily. Praha přijala slet ještě příznivěji nadšenými ovacemi při sletovém průvodu a slušnou návštěvou sokolských představení na Strahově. 46.000 diváků a statisíce dalších prostřednictvím přímého televizního přenosu, přihlíželo moderním skladbám, které předvedlo 22.000 sokolů různých věků.

Sobotní představení navštívil prezident České republiky Václav Havel. Podívil se nad velkým počtem žactva a mladých lidí vůbec. Jako většinu diváků, se prezidentovi nejvíce líbila skladba Bolero, kde 2.800 žen v bílých půvabných úborech, vytvářejících jakoby dlouhé záhony květů se prolínaly se skupinou žen probíhajících mezi nimi moderní aerobikou. Zahraniční odborníci z Německa, Dánska a Anglie se shodli v názoru, že tato skladba je nejmodernější pojetí masového vystoupení, nejen v barevných

úborech, ale hlavně ve spojení klasického cvičení a tance s aerobikou.

Věrná garda, pilíř sokolství, se opět ukázala v plné síle svou tradiční skladbou. Několik skladeb žactva obveselilo diváky obou sletových vystoupení. Mladistvé nadšení a hlavně snaha ukázat se v nejhezčím světle bylo odměněno a často také přerušeno bouřlivým potleskem. Fantazie skladatelů jednotlivých čísel neznala mezí; příkladně skladba s gumovými roztahujícími se pásy, v níž cvičenci utvářeli různé obrazce, přesvědčila o pokroku sokolské tělovýchovy. Chlapáci, t.j. muži a starší dorostenci předvedli příznačně mužskou skladbu 21. století, ve které převládá rychlý pohyb a odvážná aerobika.

Všeobecně se dá říci, že slet ukázal odvážnou cestu do budoucna nejen barevným oblečením, které samo o sobě vyjadřovalo smysl skladeb, moderností jednotlivých čísel, ale také vyspělostí sokolského vedení, které se nebálo kritiky starších sokolů. Dnešní sokolské dění se opírá o neměnnici se sokolské ideje, na kterých buduje cestu do budoucna, v souladu s dnešním společenským vývojem, značně odlišným od let čtyřicátých či dvacátých.

V závěru sobotního večerního programu vystoupila známá roková skupina, vedená ještě známější zpěvačkou, která vyzvala obecenstvo, aby sestoupilo na stadion a pomohlo jí v aerobickém tanci. Během několika minut 7 až 8 tisíc mladých lidí naplnilo cvičební plochu, aby v mladistvém nadšení zpěvem a tancem zakončilo první večerní sletové vystoupení. Ohňostrojevá světla jim svítila k odchodu.

Celý předsetový týden se vyznačoval studeným počasím, které vyžadovalo opravdovou sokolskou kázeň při zkouškách a různých sportovních událostech. Sokolská mládež však překonala nepřízeň počasí. Ranní déšť před nedělním sletovým průvodem neodradil nikoho. Proto nebe se smilovalo a na slavnostní průvod, vedený 180 historickými prapory, se již i slunce usmívalo. Sokolové z 19 států společně s českými sokoly se průvodem opět přihlásili k Tyršovým idejím. Praha miluje Ameriku, proto 400 pochodujících amerických sokolů bylo nadšeně zdraveno tisíci Pražanů. Praha Caput Regni je i v 21. století sokolská. XIII. všesokolský slet patří minulosti, budoucnost sokolům.

Vladislav Slavík

Věrná garda – skladba mužů a žen nejstarší sokolské generace, kterou předvedlo 1728 cvičenců. Autoři skladby: pohyb – Jiřina Rubešová, Zdeněk Svoboda, hudba – Mojmir Balling, text – Tomáš Vondrovic.

Cvičební úbory pro skladbu Bolero – aerobik, která se stala nejoblíbenější skladbou celého sletu a skládala obdiv a uznání světových kritiků.

Slavnostního sletového průvodu ulicemi Prahy se zúčastnilo i 400 amerických sokolů.

Cvičební úbory mužů pro skladbu „Chlapáci“, kterou předvedlo 1466 cvičenců.

Cizinci a Praha

Dobrá pověst České republiky se týká hlavně historických památek a architektonických skvostů. A bohužel také erotických služeb. Pokud však jde o tyto „služby“, zahraniční knižní průvodce varují čtenáře před nesvědčivým přístupem k sexu a promiskuitou českých mužů a žen a tedy i zvýšeným nebezpečím nákazy HIV.

Běžný turista by si však měl dát pozor hlavně na zloděje v pražské podzemní dráze a v tramvajích, ve velkých obchodních domech a na rušných místech vůbec. Ale to asi neplatí jen o Praze. Mě při pobytu na svatořečení Anežky České v listopadu 1989 v Římě ukradli cikánští výrostci z kapsy pouzdro s brýlemi na čtení, které asi omylem pokládali za peněženku.

Obzvlášť špatnou pověst mají pražští taxikáři, z nichž někteří neváhají finančně cizince „ošukbat“ zcela bezostyšně. Takže knižní průvodce doporučují, aby návštěvníci Prahy sledovali počáteční stav taxametru, zapsali si číslo taxiku a adresu na dveřích.

Deník Lidové noviny teď v létě uspořádal mezi cizinci anketu, při níž se jich redaktoři ptali, co se jim během návštěvy České republiky líbilo, a co ne. David Farley ze San Franciska odpověděl: „V Čechách jsem prožil rok a za tu dobu vím, čemu se vyhnout. Tak například, když chci jít do hospody, radši už nechodím do vyhlášených podniků, které jsou doporučované v průvodcích. Tam mne už natáhli na ceně. Nejraději chodím do hospůdek na Žižkově.“ Pokud to některý čtenář Hlasu národa neví, Žiž-

kov je pražská čtvrť, kdysi dosti svérázná, vlastně už periférie, dnes protáhla část města mezi centrem a skutečnou periférií.

„Mnozí si stěžují na toalety,“ dodává ještě D. Farley. „Mohu vás ale ujistit, že u nás v USA narazíte mnohdy ještě na horší.“

Francouzská manželka českého politika Elisabeth Lobkowitzová v anketě řekla: „Do Česka jsem jezdila z Německa. První dojem by se dal nazvat šedí a pocity nejlépe vyjádřily ruce položené na stůl v restauraci. Byla to jakási lepkavost. Za několik let je tu vše najednou barevnější, pestřejší a zmizela ona prvotní ušmudlanost.“ Obyvatelé České republiky podle jejího názoru možná ty změny k lepšímu ani nevnímají, ale cizinec ano.

Jiří Šůva (Praha)

T.O. Dálava – Chicago:

Další kytarový koncert v přípravě

Chicagská trampská osada vstupuje do druhého kola svého plánovaného miléniového triptychu. Po kytarě klasické přichází na řadu kytara folková – kytara písničkářů. Osada již pozvala k vystoupení v naší oblasti nám dobře známého a oblíbeného kamaráda a písničkáře JOSEFA FOUSKA.

Jeho koncerty ve vlasti mají stále početnější návštěvnost, protože veřejnost přichází na to, jak pravdivé jsou jeho básně, písničky a komentáře týkající se současné politické i společenské scény v republice. Fouskův trefný pohled zdola na tamní poměry dosti mnohým v určitých postaveních

hodně vadí. Josef Fousek vydal již tři knihy svých prací a nedávno byl pozván k vystupování na Slovensko do Bratislavy. My navíc víme, že v jeho tvorbě se zároveň odrážejí vnitřní pocity i postoje naší exulantské a krajanské větve v celém světě.

Fouskův koncert se uskuteční na podzim v sobotu 14. října večer v klubovně Ústředny moravských spolků v Berwynu.

S předstihem podává zprávu Eda Vedral, šerif. Ahoj!

Czech Radio Schedule for the Cleveland Area

Sundays 11.00 a.m. – noon

WRMR 850 AM

Host Joe Kocáb

Sundays 1.05 – 2.00 p.m.

WERE 1300 AM

Host Joe Kocáb

THE ONLY ONE CZECH RESTAURANT IN NEW YORK SLOVAK

ZLATÁ PRAHA

George Suchanek in co-operation with the Czech Center - New York presents

COUNTRY 1st FESTIVAL U.S.A.

Věra Martinová, Hana Vysitá, Wabi Danek, Miroslav Drobník, Roger Latzko, Mirek Černý

and **GREENHORNS** live on stage at

ASTORIA, BOHEMIAN BEER GARDEN Friday, September 8, 2000 AT 7:00 PM

DELAWARE, ASCALONA Saturday, September 9, 2000 AT 1:00 PM and Sunday, September 10, 2000 AT 10:00 AM

ZLATÁ PRAHA RESTAURANT Monday, September 11, 2000 AT 8:00 PM

For more information call George Suchanek at (718) 721-6422 or (718) 728-9199

Americké Listy, R. JELINEK, RESTAURANT ZLATÁ PRAHA, WESTERN UNION

THE ONLY ONE CZECH RESTAURANT IN NEW YORK SLOVAK

ZLATÁ PRAHA

George Suchanek in co-operation with the Czech Center New York presents

Karel Gott and his orchestra with special guest **Helena Vondrackova**

After triumphant performances in Las Vegas, Atlantic City, Nashville, Beijing, Moscow and Hannover (Expo 2000)

The star of European pop music

For tickets call: Carnegie Charge (212) 247-7800

Ticket sales start July 29 Priced \$25.00 and up

Appearing at **Carnegie Hall** Friday, September 29th, 2000 at 8pm

57th Street & 7th Avenue, NYC

Americké Listy, R. JELINEK, RESTAURANT ZLATÁ PRAHA, WESTERN UNION, B.E.A. TRADING CORP. S.R.O., Palmer Urquell, nowydzienik

Carolina Z událostí v ČR

od 28. července
do 10. srpna 2000

Volby do nových krajů a do Senátu budou

12. listopadu 2000

Historicky první volby do krajských zastupitelstev, které vznikly na základě změny uspořádání České republiky v letošním roce, se budou konat v neděli 12. listopadu 2000. Datum voleb, které poprvé budou pouze jednodenní, oficiálně vyhlásil prezident Václav Havel v úterý 1. srpna.

Volby 675 zastupitelů do 13 krajských regionálních parlamentů proběhnou současně s prvním kolem doplňovacích voleb do Senátu, ve kterých se bude rozhodovat o 27 senátorských křeslech a tyto volby budou poprvé jednodenní. Druhé kolo senátních voleb se bude konat za týden 19. listopadu. Volby ve čtrnáctém kraji Praha proběhnou až za dva roky, protože tento územní celek se přechodně řídí zákonem o obecních volbách.

Robin Cook podpořil evrop- skou integraci

Britský ministr zahraničí Robin Cook, který navštívil Českou republiku ve středu 26. července, podpořil vstup České republiky do Evropské Unie a apeloval na realistický přístup EU ve vztahu ke kandidátům vstupu do Unie.

O otázkách vzájemných česko-britských vztahů jednal Robin Cook především se svým rezortním partnerem, českým ministrem zahraničí Janem Kavanem, během jednodenní návštěvy se však setkal také s prezidentem Václavem Havlem a premiérem Milošem Zemanem. Podle Jana Kavana nejsou ve vztazích mezi ČR a

Velkou Británií žádné výrazné problémy. "Zcela jistě nehrozí, že by Británie zavdala víza," řekl podle deníku Právo Jan Kavan, když se vyjadřoval k problému emigrace českých Romů do Británie.

Politici na dovolené

Předsedkyně Senátu Libuše Benešová se stala začátkem srpna nejvyšším ústavním činitelem v zemi poté, co čelní politici země odcestovali na dovolenou. Premiér Václav Zeman sdělil, že svoji dovolenou stráví na své chalupě na Vysočině, v úřadu vlády ho zastupuje vicepremiér Pavel Rychetský. Předseda Poslanecké sněmovny Václav Klaus oznámil, že odcestuje k moři na Mallorku.

Prezident Václav Havel odletěl ve středu 2. srpna do Portugalska, kde stráví ve své vlastní vile dvoutýdenní dovolenou. K cestě použil charterový let cestovní kanceláře Čedok. Jeho manželka Dagmar do Portugalska odcestovala již koncem července letadlem cestovní kanceláře Fischer.

Milan Šmíd

Ze Slovenska Slovensko bude 30. členem OECD

28. července rozhodla Rada Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj (OECD) o přizvání Slovenska, jež se tak stane jejím 30. členem. Podpis dohody o vstupu proběhne pravděpodobně v září a nejpozději v říjnu by ji měla ratifikovat Národní rada SR. Do té doby bude Slovensko mít statut pozorovatele při práci všech orgánů OECD.

Přihlášku do organizace si Slovensko podalo již v roce 1994, ale jednání byla pozastavena kvůli výhradám západních států vůči politice expremiéra Vladimíra Mečiara. Pozvání Slovenska přišlo s měsíčním odkladem, a to kvůli zdrženlivému postoji Francie, jež požadovala, aby se SR přihlásila k

legislativě Evropské Unie týkající se audiovizuálních děl. Zatímco Spojené státy jako nejvlivnější člen OECD trvají na co nejliberalnějšímu trhu v této oblasti, EU pod vedením Francie vyžaduje, aby minimálně polovina dovezených televizních programů byla evropského původu. Nakonec Slovensko přijalo kompromisní vyhlášení, že souhlasí s liberálnějším směřováním v rámci OECD, ale otázky audiovizuální tvorby bude řešit plně v souladu s požadavky EU.

Definitivní rozhodnutí OECD o přizvání SR se příznivě projevilo na kurzu slovenské koruny, která si vůči euru polepšila o 50 haléřů. Nejdůležitějším důsledkem však bude zlepšení celkového obrazu země v očích zahraničních investorů a možnosti zahraničních půjček za nižší úroky.

Vicepremiér pro ekonomiku Ivan Mikloš reagoval v deníku Pravda takto: "Členství v OECD je jakýmsi certifikátem kvality, jakousi zárukou, již všechny vlády nejvyspělejších zemí světa vyjadřují, že v naší zemi je standardní prostředí z hlediska základních pravidel hry, které se v této organizaci uplatňují... Je to však jen jeden z kroků, i když velmi důležitý, na cestě k fungující tržní ekonomice."

Prezident přijal petiční archy za vypsání referenda

Prezident Rudolf Schuster převzal v úterý 8. srpna petiční listinu za vypsání referenda o předčasných volbách. Do sanatoria v rakouském Iglsu, kde se prezident zotavuje po hospitalizaci na Univerzitní klinice v Innsbrucku, mu listinu přinesl mluvčí petičního výboru Dušan Janábek.

Iniciátory petice byly politické strany Hnutí za demokratické Slovensko (HZDS) a Slovenská národní strana (SNS). Jejich předsedové Vladimír Mečiar a Anna Malíková zároveň odevzdali

vedoucímu Kanceláře prezidenta SR Ľudovítovi Macháčkovi 21,187 petičních archů, jež obsahují 697,900 podpisů občanů za vyhlášení referenda o zkrácení volebního období v Národní radě SR a o následném vyhlášení předčasných voleb.

Prezident odsouhlasil referendovou otázku již před šesti měsíci, ale soud bude opět prověřovat, zda je v souladu s Ústavou SR. Rozhodnutí o vypsání referenda prezident učiní do 30 dnů, vypsání ho pak může do 90 dnů. Po vyhlášení výsledků referenda však parlament může ještě vypsání předčasných voleb odmítnout.

Ačkoli některé průzkumy veřejného mínění naznačují, že se referenda nezúčastní potřebná nadpoloviční většina občanů, předseda HZDS Vladimír Mečiar na brífingu vyhlásil, že podle jeho informací má zájem zúčastnit se referenda více než 50 procent občanů a vyjádřil přesvědčení, že Národní rada bude následně respektovat jeho výsledek.

Andrea Slováková

Ekonomika

Spory o dědictví IPB pokračují

Bývalí akcionáři a společníci Investiční a poštovní banky (IPB) se snaží zpochybnit některá vlastnická práva jejího nového majitele Československé obchodní banky (ČSOB). Jedním ze sporů, který možná bude řešit soud, je spor o kontrolu IPB pojišťovny, jež je se svým desetiprocentním podílem na trhu (9,6%) třetím největším pojišťovacím ústavem v zemi.

Zatímco mluvčí ČSOB Jan Stolar v týdenníku Euro 31. července říká: "Jsme 65ti procentním vlastníkem IPB pojišťovny a k této věci nemáme co dodat," deník Právo 5. srpna informuje o vlastnických nárocích, které si na IPB pojišťovnu činí společnost Domeana, kontrolovaná firmou GES Holding. Tato společnost mimo jiné vlastní druhou největší

komerční televizi v zemi TV Prima.

Zatímco podle některých zdrojů má ČSOB v ruce dokumenty, podle nichž veškerý majetek v držení Domeany byl pod kontrolou banky a Domeana nemohla bez jejího souhlasu s majetkem nakládat. Domeana argumentuje formálními nedostatky převodu IPB a jejího majetku na ČSOB. Svoji roli zde sehrávají uzavřené opční smlouvy a jejich uplatňování, o nichž vrchní ředitel a člen ČSOB Vladimír Staňura týdeníku Euro 7. srpna řekl: "Lze říci, že při tvorbě vazeb ve skupině IPB byly opce poměrně často používanou metodou, která zřejmě měla zneprůhlednit vlastnické vztahy."

Ekonomika měla nejlepší půlrok

Tímto titulkem reagoval deník MF DNES 9. srpna na příznivé hospodářské výsledky českých podniků za prvních šest měsíců roku 2000. "Ze šestnácti ukazatelů, jež sledují finanční zdraví českých firem, se jich patnáct zlepšilo a jeden se nezměnil," sdělil MF DNES ekonom Petr Bischof z Czech Rating Agency. Český statistický úřad uvádí, že výroba v průmyslových podnicích vzrostla o pět procent, a odhaduje se, že HDP vzrostl asi o tři procenta.

Milan Šmíd

Kurzovní lístek České národní banky

(platný od 9. 8. 2000)

EUR, 1.....	35.325
Belgie, 100.....	87.567
Francie, 1.....	5.385
Itálie, 1000.....	18.244
Rakousko, 1.....	2.567
SRN, 1.....	18.061
Kanada, 1.....	26.294
Slovensko, 100.....	83.250
USA, 1.....	39.066

Prosíme
oznamte nám včas
změnu své adresy

Kultura

Uherské Hradiště v zajetí filmu

V Uherském Hradišti proběhl ve dnech 21. - 30. července již 26. ročník každoroční Letní filmové školy. Přes 1700 filmových fanoušků z celé České republiky i Slovenska vyrazilo na jižní Moravu, aby na šesti projekčních plátnech zhlédli alespoň část z nabízených 460 filmů (z toho 160 mělo celovečerní metráž).

Program byl letos rozdělen do čtyř hlavních cyklů - Film a klauni, Film a mystifikace, Chilský film a Belgický film. Nechyběly ani projekce českých i zahraničních novinek. Zástupci filmových škol (např. pražské FAMU, bratislavské VŠMU nebo moskevského VGIKU) přivezli početné kolekce studentských prací.

Ke klíčovým snímkům cyklu Film a klauni patřili bezesporu slavné Děti ráje Marcela Carného, Felliniho Silnice a Klauni, Falkův Předtanečník či Scorseseho Král komedie. Film a mystifikace nabídl zejména profil Orsona Wellesa v čele s Občanem Kanem. Ředitel Filmového muzea v Mnichově Stefan Droessler přivezl ukázky z Wellesových prakticky neznámých či nedokončených projektů, na kterých americký režisér pracoval na sklonku života. Opravdovou lahůdkou bylo uvedení jeho slavné rozhlasové hry Válka světů. Belgickou kinematografií představil např. vítězný film loňského festivalu v Cannes Rosetta (bří. Dardenové), Chile reprezentoval mj. Skámetův Pošťák, dobře známý i evropskému publiku.

Škola přivítala i mnoho hostů. Filmy Andreje Tarkovského (Ivanovo dětství, Solaris) představil jeho dvorní kameraman Vadim Jusov. Z českých tvůrců do Uherského Hradiště zavítali např. režiséři Antonín Moskalyk a Jindřich Polák, který před třemi měsíci oslavil

sedmdesátipáté narozeniny a předvedl zaplněnému hledišti svůj sci-fi film z roku 1963 Ikarie XB 1. Své nové filmy Bohemia Docta a Zpráva o putování studentů Petra a Jakuba představili Karel Vachek, resp. Draho-míra Vihanová. David Ondříček spolu s herci Jiřím Macháčkem a Ivanem Trojanem přivezli svůj film Samotáři, Otakáro Schmidt promítl nekonvenční snímek Eliška má ráda divočinu a dostavil se také režisér Saša Gedeon. Přítomen byl také Jiří Suchý. Doprovoďný, většinou divadelní, program ozdobila účast např. flétnisty Jiřího Stivína a mima Ctibora Turby, kteří přivezli své zřídka kdy uváděné společné představení.

V rámci LFŠ představil její ředitel Jiří Králík výsledky ankety filmových odborníků i laiků Zlatý fond světové kinematografie. Králík má v plánu zajistit 35 milionů Kč na nákup kopií a práv ke zhruba 150 klíčovým filmům české i světové kinematografie, jejichž kolekce by měla pomoci filmové výchově mladých diváků, zejména středoškola-ků. Seznam filmů byl sestaven právě podle výsledků výše zmiňované ankety. Nejlépe si vedly filmy Silnice, Občan Kane a Tančícíma (E. Scola), které v celkovém počtu obsadily první tři místa.

Šimon Dominik a Martin Rusek

STRUČNĚ

* V Národním technickém muzeu v Praze probíhá výstava světově proslulého architekta Ludwiga Miese van der Rohe, nazvaná "Design a architektura - Stuttgart, Barcelona, Brno", kterou připravilo německé Vitra Design Museum ve Wiel am Rhein. Ludwig Mies byl ředitelem Bauhausu, jedné z nejprogresivnějších uměleckých škol meziválečného období, a dával přednost čistým, moderním tvarům a liniím, oproštěným od jakéhokoli historismu. Výstava představuje modely tří jeho nejvýznamnějších staveb: kolonii obytných domů

Weissenhof, německého pavilonu na Světové výstavě v Barceloně a vrcholné Miesovo dílo - brněnskou vilu Tugendhat (1929-1930). Návštěvníci výstavy mohou zhlédnout také více než třicet návrhů nábytku z období před rokem 1935, které dosud nebyly nikdy vystaveny. Putovní výstava, která již navštívila Brno a Brusel, potrvá do 15. října.

* Na Pražském hradě od 1. července probíhají Letní shakespearovské slavnosti. Jejich úvod obstaralo Zkrocení zlé ženy v česko-slovenském podání, od 31. července do 2. srpna mohli zájemci zhlédnout tři představení v angličtině - hru "The Tempest" (Bouře) nastudoval britský soubor A and BC Theatre Company. Kuriozitou bude tragédie Macbeth v podání japonského divadla jednoho herce Noriukiho Sawy. Představeno bude také Jak se vám líbí a Bouře, tentokrát v českém podání. Slavnosti, jejichž nultý ročník proběhl v roce 1994 díky Alexeji Pyškovu a Tomáši Töpferovi, budou v areálu Pražského hradu probíhat do 9. září.

* Věra Bilá, asi nejznámější česká folklorní zpěvačka v zahraničí, vystoupila ve dnech 1. a 2. srpna 2000 se svou skupinou Kale v New Yorku. Letos byla Bílá pozvána také k účasti na sérii festivalů World Music WOMAD 2000, které proběhnou např. v Hannoveru, Londýně, Praze, Palermu nebo na Kanárských ostrovech.

* Na prodejní výstavě instalované v současné době v pražské Galerii Miro je možné získat originál obrazu Pabla Picassa "Personnages" (Postavy) z roku 1965. Olej na plátně, který pochází ze soukromé americko-německé sbírky, je nabízen za 75 milionů českých korun.

Tereza Tesariková

Pravidelně česká bohoslužby jsou každou sobotu v 8:45 h večer v kostele Panny Marie Svatohorské v Starém L. - 2414 So. 81st Ave.

EXULANTI... EMIGRANTI... STAROUSEDLÍCI...

Pokračování ze str. 15
chle. Také lidé s podnikatelským talentem měli větší šance. Když neměli začáteční, aspoň malý kapitál, tak museli mít železné nervy a velký výdrž. Pomohli, když měli dobrý nápad nebo ideu, která se dala patentovat. Dnes je mezi těmi bývalými českými emigranty několik milionářů a jsou významnými benefaktory českých menšinových organizací a našeho kulturního života.

Jiní, hlavně ti s humanistickým vzděláním - a tedy po puči prvotní target komunistů - se skoro vždycky museli přeskolit. Často na manuální práce, nebo agenty, nebo kreslíče ... atd. I v těch, většinou přechodných, zaměstnáních se snažili pracovat dobře, a to nejen kvůli své kariéře. Přes to své „nepraktické“ vzdělání se skoro všichni postupně vypracovali. Celá řada emigrantů, nebo jejich dětí, po večerech studovala na zdejších univerzitách. Na jedné postgraduální fakultě studoval v předcházejícím ročníku jeden mladý, vysoký Polák, který vyrostl v Montrealu a později se proslavil ve Spojených státech: jmenoval se Zbygniew Brzezinski. Do mé třídy, kromě mne, chodili ještě tři kolegové z Prahy. Všichni tři se pak stali profesory na univerzitách. Jeden byl dokonce děkanem. Všichni jejich studenti o nich věděli, že jsou nejen výborní kantoré, autoři odborných knih, ale také, že pocházejí z Československa. Já jsem začal učit, brzy potom ředitelovat, na katolické střední škole: Regional comprehensive High School, která se postupně měnila na Mezinárodní školu. Bylo tam přes 200 kantorů, pomocné služby a každoročně téměř 4000 studentů. Ti také všichni věděli, že můj přízvuk v obou kanadských oficiálních jazycích je čistě český. Věděli to i kanadské vládních pe-

dagogických organizací a přátel v kulturních a interetnických organizacích. Doufám, že i tato moje činnost přispěla k dobrému jménu země, kterou jsme s manželkou tak dávno museli opustit.

Při tom už jsme pomalu začali vstupovat do té třetí fáze. Do fáze, kde se to Koestlerovo těžiště začalo naklánět stále více na kanadskou stranu.

V roce 1948 nás československých exulantů prý bylo hodně přes. padesát tisíc. Těch co utekli v r. 1968 bylo snad ještě více. Přes padesát let jsme se ve světě snažili přispět k dobrému jménu demokratického Československa a našeho národa. Zlobilo nás, když komunisté celou tu dobu po nás plivali větou, že jsme jenom ta mrtvá větve národa.

Stárneme. Naše dny už dávno nemají 24 hodin. A každý rok je podstatně kratší, než ten předcházející.

Poslední jednání, poslední přeměna. Kruh našeho putování se uzavřel, a je pořád těsnější a těsnější, jak nás ubývá. Po více, než padesáti letech na svých vnučích vídím, že aspoň v jedné věci měli komunisté pravdu: Už nejsme ani exulanti, ani emigranti. V protiplánu osudu ke snům našeho mládí život nás teď zařadil do role té novější generace kanadských (amerických, švédských, australských, brazilských... atd.) starousedlíků.

Možná, že se někde v Brně zase najde redakční etěv, který si přečte tyto řádky s nechápajícím a mladistvě povýšeným úsměvem.

Hledáme majitele
**VELKÝCH
NÁKLADNÍCH AUT**
na rozvážení zboží
po celých USA.
Řidičský průkaz CDL,
nutná znalost angličtiny.
Tel: 708-222-1610

Ráj pro nemocné děti

Před 110 lety předložili pražští manželé Alois a Luisa Olivovi k sňatku arcikněžny Marie Valerie obci návrh na vybudování ústavu pro ochranu zanedbané a opuštěné mládeže vydané nebezpečí mravní a fyzické zkázy. Olivovi byli bezdětní, ale – ač oba pocházeli ze skromných poměrů – vypracovali se na vážené občany hlavního města. A. Oliva se stal velkoobchodníkem s cukrem, byl jedním ze zakladatelů a prvním předsedou správní rady Živnobanky, jejímž prostřednictvím se čeští průmyslníci snažili čelit vlivu německého kapitálu, ředitelem Jednoty ku povzbuzení průmyslu v Čechách, spoluzakladatelem Pražské burzy atd.

Olivovi neměli děti, ale možná právě proto jim tak ležel na srdci osud dětí z chudých rodin. Podle jejich návrhu měla pražská obec najít vhodné místo ve zdravém prostředí. A. a L. Olivovi se zavázali přispět 50 tisíci zlatých a založit nadaci, která by ústav finančně podporovala. Prostorný ústav, který slouží dětem dodnes, postavený před více než sto lety podle nejnovějších domácích i zahraničních poznatků, byl v Říčanech u Prahy ve zdravém prostředí uprostřed lesů otevřen roku 1896. Dnes patří mezi nejstarší v České republice.

V roce 1926 se Olivova léčebna proměnila v ozdravovnu pro oslabené děti. Když za druhé světové války hrozilo nebezpečí, že objekt s rozsáhlým parkem a zahradou zabere německá okupační armáda, čeští vlastenci ji urychleně změnili na léčebnu tuberkulózy. Takové zařízení bylo pro doléčování zraněných vojáků nepoužitelné. Na Olivovu léčebnu měla zásluhu i druhá okupační armáda, která Čechy v 20. století obsadila – sovětská. Také tomu se však podařilo zabránit.

Ani takovéto sociálně-zdravotnické zařízení se

však neubránílo špatným zásahům komunistů. Ti nejprve za pět let po tom, co v tehdejší Československu uchopili moc, znárodnili nadaci, která v té době pro financování své ušlechtilé činnosti měla po smrti manželů Olivových několik domů v Praze. V 70. letech se jim tím v oku stala ústavní kaple s pozoruhodným oltářem z pražské jubilejní výstavy konané v roce 1891 a s oltářním obrazem Madony Královny máje. Oltář chtěli prodat do zahraničí. Když památkáři jeho vyvezení jako cenné kulturní památky nepovolili, nechali ho alespoň zakrýt velkou vitráží znázorňující slunce, oblohu a poletující vlaštovky. Vitráž by samozřejmě nyní už bylo možné odstranit, ale i to by byla vzhledem k tomu, kolik stála a kolik by stála její likvidace, škoda. V ústavní kapli tak zůstává jako trvalý doklad barbarského vztahu komunistů k náboženství. Když se nyní v kapli slouží i jako společenská místnost konají bohoslužby k výročí založení ústavu, na vitráži ozářené odpoledním sluncem je výrazně patrná silueta oltáře.

Na zabezpečování provozu ústavu významně spolupracují věřící lidé. Předsedou nadace je od jejího obnovení po listopadu 1989 dr. František Reichel, po osvobození místopředseda československé federální vlády, nyní nejvyšší laický představený třetího řádu sv. Františka v České republice. Krajanská veřejnost zná dr. Reichla jako spoluorganizátora zájezdů Čechů z

Ameriky do staré vlasti, letos i zájezdu amerických Čechů na národní pouť českých a moravských diecézí do Říma a následující krajanské poutě po nejvýznamnějších českých a moravských poutních místech. Ředitelem léčebny je nyní bývalý ředitel České katolické charity a správcem ústavu aktivní příslušník říčanské obce Církve československé husitské.

Říčanský ústav nyní slouží jako dětská respirační léčebna, tedy ke zlepšování zdravotního stavu dětí, jež trpí znečištěným životním prostředím. Olivově nadaci se sice po osvobození ještě nepodařilo získat zpět znárodněné domy, i když o to usiluje, ale jako dar dostala hotel v Janských Lázních, který byl vrácen českým manželům Guttmanovým. Manželé Guttmanovi jsou židovského původu. Za druhé světové války ztratili rodiny v koncentračních táborech. Po roce 1948 odešli z vlasti nejprve do Izraele a pak do Venezuely. Měli dva syny. Shodou okolností oba zahynuli při leteckých neštěstích. Protože svou rodičovskou lásku nemohli věnovat svým potomkům, vybudovali v nepřístupných horách poblíž Caracasu školu pro indiánské děti. Díky manželům Guttmanovým tedy děti z říčanské léčebny mohou jezdit i do Janských Lázní v Krkonoších a díky aktivitě dr. Reichla a jeho rodinné Agentury 97 rovněž do přímořského katolického zotavovacího zařízení poblíž Benátek.

Velkým úspěchem obnovené Olivovy nadace byla dostavba, která umožňuje, aby nejmenší děti, které po-

Olivova dětská léčebna v Říčanech u Prahy.

trebují léčení ve zdravém prostředí, mohly v říčanské léčebně být i se svými maminkami. Dnes Olivova léčebna pojme 120 dětí. Jako zatím jediné české a moravské zařízení tohoto druhu se zbavila architektonických bariér, takže je schopná přijímat také chlapce a děvčata, kteří se neobejdou bez vozíků pro invalidy. V uplynulých letech se postarala rovněž o zotavení dětí českého původu z Ukrajiny, z oblasti postižené v 80. letech výbuchem atomového reaktoru v Černobylu, o děti z Chorvatska postižené váleč-

ným konfliktem na území bývalé Jugoslávie, a také o děti, které byly před několika lety postiženy katastrofálními povodněmi na Moravě.

Olivova léčebna v Říčanech u Prahy je připravena poskytnout své pohostinství i dospělým Čechům a Moravanům z Ameriky, kteří by při návštěvě Prahy před ubytováním ve městě dali přednost ubytování uprostřed lesů na pokraji satelitního města, které má s Prahou dobré dopravní spojení.

Jiří Sůva (Praha)

Connie Marquardt

u Fy „PAV“ Realtors
6447 W. Cermak Rd., Berwyn, IL.

Mluví česky, anglicky
a portugalsky

6447 W. Cermak Rd.
Berwyn, Illinois 60402
Office (708) 795-7100

Cell (708) 217-6111
Fax (708) 795-7131

KLAS'

Chicagoland's Most Authentic Bohemian Restaurant
Offering The Best in Traditional and
Old Style Bohemian Cooking

5734 West Cermak Road, Cicero, IL. 60804
(708) 652-0795

Banquet Facilities
Open 7 Days a Week For Lunch & Dinner

Všechny hosty srdečně zvou

Joža a Marienka Sýkorovi

Judge Perk's friends from the St. Joseph Society of the Czech Catholic Union were on hand last Thursday at the Renaissance Cleveland Hotel to see him receive the Alumni of the Year award, sharing the spotlight with Justice Francis E. Sweeney.

Shares spotlight with Justice Francis Sweeney Judge Perk honored by Cleveland Marshall Law Alumni Association

By Ellen Psenicka

Each year, the Cleveland-Marshall Law Alumni Association honors two graduates for their outstanding service to the legal profession and contributions to the Law Alumni Association. Honored this year at a luncheon last Thursday, May 25, at the Renaissance Cleveland Hotel were Cleveland Municipal Court Judge Ralph J. Perk Jr. and Ohio Supreme Court Justice Francis E. Sweeney Sr.

Over 1,000 friends of both Perk and Sweeney attended the annual Recognition Luncheon and Awards Program, the largest number ever in Cleveland-Marshall Law Alumni history. The invoca-

tion was given by Rev. James J. Masek, pastor of Our Lady of Lourdes Church, where Perk and his parents have been lifelong members.

Perk Jr., son of the late Cleveland Mayor Ralph J. Perk Sr. and his wife, Lucy, still lives in the family homestead on East 49 Street, in Slavic Village.

Ambitious, even as a young boy, one of Judge Perk's first jobs was to deliver The Neighborhood News to each of the homes on his route, a fact he still points to with pride.

After high school, Perk enrolled at Ohio State University, where he majored in accounting. In his last year of college, Perk ran for and won a seat on Cleveland City Council, and for many years represented the old Ward 15, the same seat his father had won years earlier.

After losing his council seat in 1979, Judge Perk resumed his studies as a part-time law student at Cleveland-Marshall, graduating in 1983, and setting up a private practice, while still holding a position as Hearing Officer for the Cuyahoga County Board of Revision.

That same year he won a seat on the Cleveland Board of Education, and was immediately embroiled in the hotbed of controversy which came with being on the board, in the wake of the 1979 school desegregation ruling.

He expressed his appreciation to his perennial campaign manager Ruby Pelc, all his teachers over the years, the officers, trustees and members of the Cleveland-Marshall Law Alumni Association, the judges and staff of the Cleveland Municipal Court and to the people of the community in which he was raised.

He cited inspirational leaders like "Francis Tesny and Franklin Polk, giants in our Broadway community, who served as examples to the current leaders like Joseph Kocab, Irene Morrow and Vaclav Hyvnar, pushing me to better and high accomplishments."

**Hľadám prácu
ako murár
a pomocné práce
pre dvoch.**

Tel. (708) 652 - 1706

In Memoriam Irina Ilovaisky Alberti

Irina Ilovaisky Alberti was an apostle of Christian unity. She was the director of the "Blagovest" radio station, and later of the "Christian Channel" - the first Christian radio station in Russia - as well as editor in chief of the notable weekly journal for culture and religion "Russkaya Mysl" ("La Pensée Russe"). As a result she soon became a well-known figure, above all among those who had been persecuted by the communists on account of their Faith - and among the persecutors themselves. Irina Ilovaisky Alberti had become an institution in Moscow and in Paris. She died in Königstein, Germany on 4 April.

Her life was devoted to reconciliation. Baptized an Orthodox, she was later received into the Catholic Church and her life was consumed in pursuit of the goal of unity and love among Christians. Right up

to her death she had close contacts with John Paul II and was likewise an old friend of Father Werenfried, with whom she was able to realize many a project for reconciliation. For a few years she was the assistant of Alexander Solzenitsyn and a trusted adviser to Andrei Sacharov and his wife Yelena Bonner. In her spiritual testament she dedicated her life to the "heart-felt wish of Christ that all might be one." She wrote: "I know that this objective cannot be achieved by a single, frail person. Therefore I beseech you, Merciful Father, to permit me to participate to the greatest possible extent in the life and work of the Church...

and to bring this humble gift to fulfillment by taking me today and for ever into Your arms." We have no doubt that Irina will continue this work from the place of her longing.

Aid to the Church in Need 4/2000

**Cleveland Ohio
St. John Nepomucene Fleet Ave. + E 50
August 20th 2000**

Parish Picnic

**ONCE AGAIN THIS YEARS
PICNIC WILL BEGIN WITH A
„POLKA MASS“**

AT 11:00 A.M.

**MUSIC BY „THE T & L BAND“
FORMERLY „THE ORCADES“**

**BACK BY POPULAR DEMAND
„THE CAKE WALK“**

Beginning at 3:00 p.m.

**MUSIC PROVIDED BY:
THE BOB SABATKA ORCHESTRA
FROM 1:00 - 4:00 P.M.**

&

**THE JOHN PASTIRIK BAND
FROM 4:30 - 8:00 P.M.**

**Games! Bingo! Great Food!
Door Prizes! Raffles!**

\$ 8.00 Pork + Dumplings from noon

Call Joe Kocab 1-216-883-4760

CZECH CATHOLIC UNION

5349 Dolloff Road
Cleveland, Ohio 44127

**Fraternal Life
Insurance
since 1879**

1-216-341-0444
Chicago Representatives
Loretta Moravec
1-708-484-3162
Mary Ann Mahoney, Pres.
Elsie Malec, Sec. Treas.

VOICE OF THE NATION

KARLIN

Karlin was a Czech settlement established ca. 1890 near E. 55th St. and Fleet Ave. Named after a Prague suburb, Karlin reflected a common pattern of Bohemian settlement: a move to the outskirts of the city to form a new neighborhood rather than occupy an area abandoned by other groups. Originally, Czechs who came to Cleveland in the first migration of the 1850s settled in the FLATS, while settlers of the 1870s and 1880s inhabited E. 37th, spread toward Union and ultimately to E. 55th and Broadway, which led to the founding of Our Lady of Lourdes parish in 1883. The

Czechs of the later 19th century found the Broadway area too crowded, so they moved into the adjacent area near Fleet and E. 55th. The residents of this new area, Karlin – so named by an early settler who opened a saloon and meat market in 1891 – initially attended Our Lady of Lourdes parish, but they grew so numerous by 1902 that St. John Nepomucene Church was built in the neighborhood. This parish, named after one of the patron saints of the Czechs, became the religious hub of the area. By the 1980s, part of Karlin, along with the Polish neighborhood of Warszawa, was known as Slavic Village.

SLAVIC VILLAGE BROADWAY

Slavic Village/Broadway is a predominantly East European neighborhood on the southeast side of Cleveland. Extending from KINSBURY RUN northward to Grant Ave., it is bounded on the west by I-77 and in the east by E. 79th St. and Broadway Ave. It encompasses 2 ethnic sub-neighborhoods, the largely Czech KARLIN to the west and the old Polish "Warszawa" to the east. Cleveland's POLES, who came in the 1880s to work in such neighborhood industries as the Cleveland Rolling Mills (see CLEVELAND ROLLING MILLS STRIKES). Their lives were focused around their parish church of ST. STANISLAUS at E. 65th St. and Forman Ave. and the prosperous Polish

commercial district along Fleet Ave. and E 71st St. Another commercial hub for the neighborhood, more cosmopolitan in nature, flourished from 1920-1940 at E. 55th St. and Broadway, which was regarded, along with DOAN'S CORNERS, as a "second downtown" for Cleveland. Polish and other ethnic settlements in the neighborhood peaked during the same period and then began the long post-war decline, due to suburban out-migration. An attempt to revitalize the community was begun with the organization of Neighborhood Ventures, Inc. in October, 1977 by Teddy and Donna Sliwinski, along with architect Kazimierz Wiclaw. Choosing the name Slavic Village to attract other

ethnic groups, they began transforming many of the deteriorated buildings along Fleet Ave. into a uniform Polish "Hylander" style. The non-profit Slavic Village Assn. was organized in 1978 to preserve residential and commercial buildings through its sponsorship of the annual Slavic Village Harvest Festival, which in its 17th year (1993) was drawing 100,000 people. In 1990 the Slavic Village Assn. merged with the Broadway Development Corp. as the Slavic Village Broadway Development Corp. to coordinate community-based revitalization activities in the Broadway neighborhood. – Taken from The Encyclopedia of Cleveland History, 1996, Case Western Reserve U.

FOR SALE

APARTMENT BUILDING IN BEAUTIFUL AND HISTORICAL RESORT SPA TOWN OF

PODĚBRADY

CHOICE LOCATION JUST AROUND THE CORNER FROM THE BEAUTIFULLY LANDSCAPED MAIN PARK (Lázeňský Park) AND NEXT TO A SMALLER ALSO LANDSCAPED PARK.

Price \$ 120,000.00

Three story building with 7 apartments, well maintained with manager on site, Benešova ulice. Please call: Dana Perkins (310) 459-1641.

E-mail: perki@ucla.edu

Fax: Hana Mikl (408) 253-5349

CHICAGO DISTRICT ALLIANCE OF CZECH CATHOLICS

2340 South 61st Avenue – Cicero, Illinois 60804

Cicero August 2000

Dear Friends,

We cordially invite you, your families and friends to our traditional Czech Catholic Day which will take place this year on September 17, 2000 at Sokol Berwyn - Slavsky Hall 6445 W. 27th Place, Berwyn, Illinois.

This religious festival will begin with a Czech concelebrated mass served for all the living and departed members of the Chicago District Alliance of Czech Catholics on Saturday, September 16, 2000, at 6.15 p.m. in Our Lady of the Mount Church.

On Sunday, September 17, 2000 at 1.00 p.m. at Sokol Berwyn – Slavsky homemade lunches and wide variety of delicious baked goods will be available. The Bar will also be open. Take a chance at our Lucky Lottery table to win one of our many wonderful prizes.

A cultural program will begin at 3.00 p.m. Immediately following the program, the popular band "The Herz" will perform for your listening and dancing pleasure.

Donation is \$ 5.00. Please join us and spend a pleasant afternoon among your friends and acquaintances.

As always, all profits from Czech Catholic Day will benefit our cultural, educational and benevolent organizations.

Take part in Czech Catholics Day and confirm your commitment to the traditions of the faith of Saints Cyril, Methodius, Wenceslaus, and all our Czech saints, so it will be preserved for our future generations. Your support will help us continue the work of our local and national religious community as well as help rebuild the Church in our native country.

Joseph Přítasil
President

Františka Uhlířová
Recording Secretary

Rev. Francis T. Pribyl
Chaplain

Adele Vacek
Corresponding Secretary

"Go Into the Whole World!"

The 50-minute Czech video,

featuring the ordination of Bishop Peter Esterka, has now been dubbed in English and is available for \$ 19.95 plus \$5.00 handling and mailing. Please order by sending this form, with check or money order made out to NAPCCC, to Dr. Joan Timmerman, College of Saint Catharine, Mailbox # 4240, Saint Paul, MN 55105.

#Copies _____ English _____ Czech _____

Send to: Name _____

Address _____

City, State, Zip _____